Proletari din toate ţările uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 589
Vineri 18 decembrie 1959

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură din R. P. R.

Obiectivul principal în agricultură

Ion Cozma
Ministrul Agriculturii

Ca rezultat al aplicării politicii partidului şi guvernului de organizare socialistă a agriculturii, anul 1959 se încheie cu una din cele mai mari producţii totale de cereale cunoscute la noi în ţară: după date preliminare — PESTE 11.000.000 DE TONE. In îndeplinirea sarcinii trasate de Plenara C. C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958, de a asigura din producţia proprie necesarul de zahăr şi ulei, s-au obţinut rezultate importante. Comparativ cu anul trecut, după date provizorii, producţia de sfeclă de zahăr a crescut cu peste 2 milioane tone, iar cea de floarea soarelui cu peste 300.000 tone. Au fost realizate producţii de struguri şi fructe aproximativ egale cu acelea din 1958, an excepţional pentru viticultură, precum şi o recoltă mult mai bună de legume decît anul trecut.

Progrese însemnate au fost dobîndite şi în dezvoltarea sectorului zootehnic. După date preliminare, numărul bovinelor a crescut cu 200.000, iar cel al porcinelor şi al oilor cu cîte o jumătate de milion. S-au obţinut mai mult lapte faţă de anul trecut cu peste 2 milioane hectolitri de lapte şi cu peste 1400 tone de lînă, la un preţ de cost mai scăzut decît anul trecut. Aceste rezultate se datoresc îmbunătăţirii creşterii animalelor şi folosirii în mai mare măsură decît în trecut a porumbului siloz.

Au luat un mare avînt anul acesta lucrările de îmbunătăţiri funciare, executate atît din fond central cît şi prin munca patriotică a maselor de oameni ai muncii. Pînă la 1 decembrie s-au terminat îndiguirile şi desecările pe 100.000 ha. şi s-au amenajat pentru irigaţii alte peste 80.000 ha.

Toate aceste realizări sînt indisolubil legate, în primul rînd, de creşterea şi întărirea sectorului socialist de stat şi cooperatist al agriculturii. La 1 decembrie 1959, întregul sector socialist al agriculturii cuprindea 71,3 la sută din suprafaţa agricolă a ţării şi 72,2 la sută din suprafaţa arabilă.

Traducerea în viaţă a Hotărîrii partidului şi guvernului cu privire la unele măsuri pentru îmbunătăţirea conducerii şi controlului de partid şi a activităţii economice a gospodăriilor agricole de stat a dat roade îmbucurătoare. Organizînd mai raţional producţia, folosind mai bine mijloacele tehnice moderne cu care au fost înzestrate anul acesta şi în anii anteriori, utilizînd cantităţi sporite de îngrăşăminte chimice şi un fond de seminţe mai productiv, gospodăriile agricole de stat au obţinut producţii medii la hectar superioare la toate culturile. Un număr de 143 de gospodării agricole de stat au realizat, pe o suprafaţă de circa 100.000 ha., în medie, între 2000 şi 3000 kg. grîu şi secară la hectar. Producţia totală de cereale panificabile a gospodăriilor agricole de stat este cu peste 45 la sută mai mare decît în 1958. Sarcinile de livrări către stat au fost depăşite, pînă la 1 decembrie cu peste 160.000 tone grîu şi secară, cu 36 la sută mai mult lapte de vacă, cu 19 la sută mai multă lînă şi cu 27 la sută mai multă carne decît în aceeaşi perioadă a anului trecut. In acelaşi timp, s-a obţinut reducerea preţului de cost.

Prin străduinţele depuse de muncitori, agronomi şi zootehnicieni sub conducerea organizaţiilor de partid, gospodăriile agricole de stat devin unităţi rentabile. Prin întreaga lor activitate, ele îşi afirmă din ce în ce mai mult rolul lor de unităţi model în agricultura socialistă şi de furnizor principal de produse agricole pentru stat.

După cum subliniază documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie a. c. există încă numeroase şi mari rezerve pentru creşterea producţiei şi productivităţii muncii în gospodăriile agricole de stat. Dacă gospodăriile agricole de stat ar fi acordat atenţia cuvenită culturii porumbului pentru siloz, fără îndoială că rezultatele în dezvoltarea sectorului zootehnic ar fi fost mult mai mari. Îmbunătăţirea muncii în acest sector trebuie să contribuie şi la economisirea fondurilor de investiţii acordate de stat. Există încă lipsuri în activitatea de construcţii, în utilizarea resurselor locale în scopul reducerii preţului de cost al lucrărilor.

In anul 1959 au crescut şi s-au întărit gospodăriile agricole colective şi întovărăşirile agricole. La 1 decembrie, sectorul agricol socialist cooperatist cuprindea 2.610.800 de familii — adică 72,8 la sută din numărul gospodăriilor ţărăneşti — deţinînd aproape 6,3 milioane ha. teren agricol. In primele trei trimestre ale anului, numărul unităţilor cooperativizate a crescut de la 35 la circa 50 — din care colectivizate de la 10 la 19. Aceste realizări se datoresc faptului că ţăranii muncitori, prin munca politică desfăşurată de organizaţiile de partid şi sfaturile populare, prin contactul direct cu realitatea, se conving de succesele gospodăriilor colective, de superioritatea şi avantajele agriculturii socialiste.

Gospodăriile agricole colective şi întovărăşirile agricole au făcut progrese însemnate în dezvoltarea multilaterală a producţiei, îndeosebi prin extinderea creşterii animalelor, legumiculturii, pomiculturii, viticulturii, cultivării plantelor tehnice etc. La sporirea producţiei la hectar şi pe cap de animal au contribuit de asemenea aplicarea unor forme avansate de organizare şi retribuire a muncii, extinderea retribuirii muncii în raport cu producţia obţinută, formarea de numeroase cadre valoroase de conducere etc.

Ca urmare a obţinerii unor producţii mai bune, **veniturile băneşti ale gospodăriilor agricole colective la 100 ha. teren agricol au crescut în primele trei trimestre cu 33 la sută faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut, iar averea obştească a întovărăşirilor agricole cu aproape 60 la sută faţă de începutul anului.** Datorită întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor agricole colective au crescut veniturile personale ale membrilor lor, a sporit numărul familiilor care şi-au ridicat case noi, şi-au cumpărat aparate de radio şi televizoare, biciclete, diferite mărfuri industriale pentru uz casnic.

Participarea gospodăriilor agricole colective şi întovărăşirilor agricole la formarea fondului central de produse agricole pe calea contractărilor a crescut de peste două ori faţă de anul 1957. In acest an, **întregul sector socialist de stat şi cooperatist a participat la formarea fondului central de produse agricole cu 76 la sută la grîu şi secară, iar la produsele de toamnă care sînt în curs de preluare se prevede o participare de circa 67 la sută la porumb circa 70 la sută la floarea soarelui şi 80 la sută la sfecla de zahăr.**

Recoltele bogate obţinute în acest an sînt rodul măsurilor luate de partid şi guvern pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a agriculturii. Agricultura ţării şi în primul rînd gospodăriile agricole de stat, unde principalele lucrări sînt mecanizate, sînt înzestrate astăzi cu un mare număr de tractoare şi diverse maşini la nivelul tehnicii înaintate. **Parcul de tractoare a crescut cu circa 20 la sută faţă de anul trecut, iar prin mărirea productivităţii muncii pe tractor, volumul lucrărilor executate sporeşte cu**

(Continuare în pag. 3-a)

Au primit răsplata muncii

După ce au predat statului produsele contractate, membrii gospodăriei agricole colective „Prietenia Romino-Coreeană" din comuna Făcăeni, raionul Feteşti, au oprit seminţele necesare pentru anul 1960, pentru hrana vitelor, pentru fondul de 3 la sută, pentru fondul de seminţe de rezervă, şi au împărţit produsele ce le revin la ziua-muncă pe acest an.

Astfel, pentru cele 1.280 zile-muncă lucrate în sectorul zootehnic cu încă 3 membri din familia sa, colectivistul Simedrea Gheorghe a primit 1.875 kg. grîu, 5.000 kg porumb, 500 kg orz, 625 kg cartofi, 625 kg varză, 625 kg vin, 87 kg fasole, 125 kg zahăr şi 12.500 lei. La fel şi colectivistul Lungu I. Gheorghe care a lucrat în cîmp cu familia sa compusă din 4 persoane a primit pentru cele 870 zile-muncă 1.305 kg grîu, 3.480 kg porumb, alte produse şi 8.700 lei. La fel ca ei au primit mulţi alţi colectivişti.

FRINCU CONSTANTIN
corespondent

★

Adunarea generală a început. Membrii gospodăriei agricole colective „1 Mai" din comuna Bălţeşti, raionul Teleajen ascultă cu atenţie. Tov. Stelica Constantinescu preşedintele colectivei citea rar şi desluşit, ca oamenii să poată auzi bine cele ce se spune despre munca lor.

„Noi am obţinut o producţie medie la grîu de 1.400 kg la ha, la orz 1.600 kg, la porumb 2400 kg, cartofi 13.400 kg la ha, depăşind astfel planul de producţie la aceste culturi. De asemenea, gospodăria noastră, în comparaţie cu anul trecut, s-a dezvoltat multilateral fapt ce a permis ca şi valoarea unei zile-muncă, în acest an, să fie mult mai mare".

Colectivista Maria Lepădatu, care a efectuat 461 zile, a primit 1.244 kg grîu, 2766 kg porumb, 1884 kg cartofi, vin 461 litri, ţuică 276 litri, 32 kg brînză, 845 kg legume şi zarzavaturi, 3918 kg alte produse. In afara produselor ridicate colectivista Maria Lepădatu a mai primit şi suma de 4.149 lei. Cantităţi însemnate de produse a primit şi colectivistul Radu Ion, care a efectuat 387 zile-muncă. El a dus acasă 940 kg grîu, 2322 kg porumb, 1548 kg cartofi, însemnate cantităţi de legume şi zarzavaturi, ţuică, vin, furaje, brînză, precum şi suma de lei 3476.

VASILE C. ENESCU
corespondent

La G. A. C. „Drum Nou"

CONSTRUCŢII din fonduri şi resurse proprii

In expunerea ţinută la plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej spunea că „alături de ajutorul tehnic şi financiar pe care statul îl acordă gospodăriilor agricole colective, acestea au posibilitatea de a mobiliza în mai mare măsură mijloace materiale şi băneşti din fondurile şi resursele lor proprii pentru lucrări de investiţii. In felul acesta ele vor putea să-şi construiască mai multe grajduri pentru bovine sau porcine, saivane pentru oi, să amenajeze noi terenuri pentru culturi irigate etc.".

Indemnul de a folosi în măsură mai largă mijloacele proprii la lucrările de investiţii nu este nou. El a fost prezent şi în alte documente de partid şi reflectă grija permanentă pe care partidul nostru o poartă ridicării bunăstării materiale a oamenilor muncii de pe ogoare organizaţi în unităţi cooperatiste.

Traducînd în viaţă acest îndemn, multe gospodării agricole colective s-au străduit în acest an să investească mijloace proprii — băneşti şi materiale — mai mari în lucrările de construcţii, în procurarea animalelor de producţie şi a unor utilaje, în amenajarea de terenuri pentru irigat. Un exemplu pozitiv în această privinţă ni-l oferă gospodăria agricolă colectivă „Drum Nou" din Becicherecul Mic, raionul Timişoara.

In planul de producţie pe 1959, gospodăria a prevăzut să ridice construcţii în valoare de 249.695 de lei. Din aceşti bani, 113.275 de lei urmau să fie împrumutaţi prin Banca Agricolă, iar restul în sumă de 136.420 de lei să fie alocaţi din fondurile proprii ale gospodăriei. Curînd după întocmirea planului de producţie, consiliul de conducere şi adunarea generală au băgat de seamă că prevederile planului la capitolul construcţii nu corespundeau celor mai urgente nevoi ale gospodăriei nici ca obiecte fizice şi nici în privinţa valorii. Gospodăria avea nevoie în primul rînd de alte obiecte, iar valoarea acestora era mai mare decît cea prevăzută în plan.

Astfel, planul de producţie a suferit o primă modificare. Este, ce-i drept, o modificare foarte pozitivă. Fără a cere alte împrumuturi în afara celor 113.275 de lei prevăzuţi în planul iniţial, gospodăria şi-a propus să ridice construcţii în valoare de peste 950.000. S-a prevăzut deci ca aproape nouă zecimi din valoarea construcţiilor să provină din fondurile şi materialele proprii alocate de către gospodărie, precum şi din munca membrilor gospodăriei. Modificarea planului iniţial este pozitivă şi în privinţa schimbării listei de obiecte ce urmau să fie construite. Astfel, în locul unei remize de care nu era imediată nevoie, s-a propus construirea a două silozuri moderne pentru însilozarea porumbului furajer. Din păcate numai unul din silozuri a putut să fie dat în exploatare în acest an.

Gospodăria a folosit în mare măsură mijloacele proprii şi la celelalte capitole de investiţii. Astfel, la cumpărările de animale de producţie fondurile proprii au fost folosite în proporţie de aproape 50 la sută, iar la procurări de utilaj în procent de sută la sută.

Şi mai evident ne apare aportul gospodăriei cu mijloace proprii la lucrările de investiţii şi creşterea fondului de bază dacă punem faţă în faţă situaţia actuală cu cea existentă la începutul anului. La 1 ianuarie 1959, valoarea construcţiilor pe care le avea gospodăria agricolă colectivă „Drum nou" era de numai 558.987 de lei. O parte din construcţiile acestea proveneau din donaţii de la stat. Apoi trebuie adăugat că valoarea de 558.987 de lei era în primul rînd scriptică şi nu reală pentru că din suma la care fuseseră evaluate construcţiile în anii trecuţi nu se scăzuseră pierderile de valoare datorită folosinţei.

Dacă în privinţa contribuţiei cu mijloace materiale şi băneşti din resursele proprii, gospodăria merită multe laude, nu acelaşi lucru se poate spune despre eficienţa economică a investiţiilor. Construcţiile sînt destul de scumpe faţă de obiectele de acelaşi fel ridicate de alte unităţi agricole cooperatiste din raion şi faţă de baremurile de cheltuieli pentru construcţiile destinate producţiei.

Astfel, la construcţia maternităţii de scroafe s-au cheltuit 2860 de lei pentru fiecare animal ce va fi adăpostit, iar la construcţia silozului peste 8500 pentru fiecare vagon-capacitate. Acestea sînt costuri de construcţie ridicate. Ocupîndu-se de construcţiile ce se ridică în unităţile agricole cooperatiste, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej

M. MOTREANU

(Continuare în pag. 3-a).

★ ★

In 1960, în agricultură se vor investi în total circa 4,4 miliarde lei, ceea ce reprezintă o creştere de peste 25 la sută faţă de anul trecut.

Aceste fonduri vor fi utilizate pentru lărgirea înzestrării tehnice a agriculturii cu un număr însemnat de tractoare şi maşini agricole, pentru aprovizionarea mai bună cu îngrăşăminte chimice şi insectofungicide, extinderea lucrărilor de îmbunătăţiri funciare şi în primul rînd amenajarea unor importante suprafeţe pentru irigare.

Toată atenţia stropirilor de iarnă la pomi

Una dintre lucrările de cea mai mare însemnătate pentru obţinerea în anul viitor a unei producţii bogate de fructe, o constituie în momentul de faţă, cînd vremea s-a îmbunătăţit, stropirile de iarnă la pomi.

In unele regiuni, organele agricole acordă o atenţie deosebită acestei acţiuni. In regiunea Timişoara, de exemplu, pînă acum au fost stropiţi 32 la sută din numărul pomilor fructiferi, în regiunea Oradea 32 la sută, în regiunea Iaşi 31 la sută, în regiunea Hunedoara 29 la sută.

Dar în alte regiuni cu un mare bazin pomicol, stropirile de iarnă la pomi nu s-au efectuat decît într-un procent foarte mic: în regiunea Suceava 3 la sută, în regiunea Piteşti abia 6 la sută, în regiunea Cluj 17 la sută, în regiunea Stalin 17 la sută etc.

Pe întreaga ţară, pînă în prezent abia s-au efectuat stropiri la pomi în procent de 13 la sută, din care la gospodăriile de stat numai la 305.000 pomi (6 la sută). Din situaţia comunicată Ministerului Agriculturii de către secţiile agricole regionale, rezultă că la gospodăriile de stat din cadrul Trusturilor Piteşti, Constanţa, Galaţi, Timişoara, Cluj, Ploeşti, Suceava şi Hunedoara această acţiune nu se urmăreşte cu atenţie

Este necesar ca de îndată, inginerii şi tehnicienii de la raioane şi regiuni, ca şi cei din cadrul unităţilor agricole de stat să ia măsurile tehnico-organizatorice necesare efectuării stropitului de iarnă la toţi pomii din livezile respective.

I. ALEXANDRU

Toată atenţia reparaţiilor

Au terminat reparaţia tractoarelor

Nu-i de loc întîmplător faptul că în ultimii 2—3 ani unele S.M.T.-uri ca cele din Sibioara, regiunea Constanţa, Turnişor, regiunea Stalin, Niculeşti-Jianu, regiunea Galaţi şi altele, termină reparaţiile de iarnă în jurul datei de 1 ianuarie sau chiar mai înainte. Şi în acest an, după S.M.T. Sibioara, iată că şi mecanizatorii de la S.M.T. Niculeşti-Jianu obţin un frumos succes în repararea tractoarelor. La ora cînd apar aceste rînduri toate cele 103 tractoare de aici sînt bune de introdus în brazdă.

Ca şi la S.M.T. Sibioara, la baza succeselor obţinute de mecanizatorii de la S. M. T. Niculeşti-Jianu, stă reparaţia pe parcurs, în tot cursul anului.

Din discuţia purtată de curînd cu mecanicul şef al staţiunii, tov. ing. Andrei Cojocaru, am aflat şi alte amănunte legate de organizarea muncii de reparaţii.

La S.M.T. Niculeşti-Jianu cele 13 posturi specializate pe ansamble îşi au locul lor fix în atelier de peste 2 ani de zile. Tot de atîta vreme reparaţiile se execută numai în staţiune, la centrele mecanice netrimiţîndu-se nici măcar un motor. Aceasta pentru a face cît mai mari economii şi a avea siguranţa unor lucrări de cea mai bună calitate.

Tot în scopul executării unor lucrări cît mai ieftine, conducerea staţiunii şi-a îndreptat atenţia spre a mări volumul de recondiţionări şi fabricaţii proprii. Bunăoară contravaloarea chiulaselor, pompelor de injecţie, magnetourilor, radiatoarelor, pulverizatoarelor K.D., supapelor etc. etc. — recondiţionate pînă în prezent, atinge suma de 100 000 lei. Cît priveşte confecţionările, 80 la sută din necesarul de şuruburi, piuliţe, garnituri etc. sînt executate în atelierul propriu.

Şi mai e ceva, un element de prim ordin în obţinerea unor frumoase succese la reparaţii: elementul om. Toţi şefii de brigadă de aici sînt membri de partid şi ştiu să remedieze în cîmp orice defecţiune s-ar ivi la tractor. Aşa se face că acum reparaţia discuitoarelor, grapelor, cultivatoarelor suspendate etc. se face la sediul brigăzilor (toate permanentizate), fiind gata între 60—80 la sută. Pe de altă parte în atelier sînt numai mecanici cu vechi state de serviciu, printre care şi numeroşi inovatori. Printre aceştia notăm pe mecanicul Ion Iconaru, sculerul Manea Ion şi mecanicul Petre Alexandru, cu toţii avînd la activ numeroase inovaţii preţioase.

Faţă de cele de mai sus nu-i de loc de mirare că la S.M.T. Niculeşti-Jianu reparaţia tractoarelor a fost terminată, iar a maşinilor agricole e pe sfîrşite. De altfel, faptul că aici reparaţiile s-au făcut pe parcurs, s-a răsfrînt pozitiv şi asupra producţiei. De pildă, planul anual de 72.000 hantri a fost depăşit cu circa 15.000 de hantri. Totodată, preţul de cost a fost redus de la 97 lei cît a fost planificat, la 67 lei, din care numai la capitolul „reparaţii" de la 54 lei la 32 lei, economiile globale atingînd suma de 1 870.000 lei.

I. LEŞEANU

Dau zor cu reparaţiile

De curînd am poposit în atelierul mecanic al staţiunii de maşini şi tractoare din Babadag, raionul Istria.

„Am început reparaţiile de iarnă încă de la începutul lunii noiembrie a.c., — mi-a spus tov. ing. mecanic şef Măgală Marin. Pînă în prezent, au fost reparate 24 de semănători I.A.R.—511, 53 pluguri şi 43 tractoare. Trebuie să accentuez că mecanicii noştri se străduiesc să facă reparaţii de cea mai bună calitate şi în timpul optim. Angajamentul lor este ca să termine toate reparaţiile pînă la 20 ianuarie 1960".

Am mai aflat apoi că toţi mecanizatorii de aici sînt preocupaţi deopotrivă şi de obţinerea unor importante economii. Numai pînă acum, pe staţiune, s-au realizat economii în valoare de 1.500.000 lei.

C. DOLNICEANU
corespondent

Mecanizatorii de la S.M.T. Făurel, regiunea Galaţi, se găsesc în plină campanie de reparaţii. In fotografie: maistrul de atelier Gheorghe Murea, împreună cu mecanicul Radu Vasile, executînd demontarea unui motor de tractor K.D. în vederea reparării lui.
Foto: D. CONSTANTINESCU

Angajamente sporite

Zilele trecute muncitorii gospodăriei agricole de stat Poiana, regiunea Cluj, au studiat şi dezbătut pe larg sarcinile izvorîte din documentele plenarei C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie a.c. Cu acest prilej, muncitorii din sectoarele vegetal şi zootehnic şi-au luat o serie de angajamente în vederea sporirii producţiei vegetale şi animale. Crescătorii de animale, bunăoară, au hotărît ca în anul viitor să livreze statului 270.000 de kg de carne, iar de la cele 200 de vaci să obţină o producţie anuală de cel puţin 650.000 de litri de lapte. Prin buna îngrijire şi furajare a animalelor, crescătorii de porci s-au angajat să realizeze un spor în greutate la porcii puşi la îngrăşat de minimum 500 g pe zi.

Pentru realizarea obiectivelor propuse, muncitorii acestei unităţi s-au angajat ca în anul viitor să extindă suprafaţa destinată culturii porumbului pentru siloz la 100 de ha şi a porumbului pentru masă-verde la 70 de ha. Totodată, muncitorii gospodăriei agricole de stat Poiana şi-au propus ca de pe suprafaţa ce o vor însămînţa cu porumb pentru siloz să recolteze cel puţin 35.000 de kg la ha. Astfel ei vor putea ca pentru iarna anului 1960 să însilozeze 3500 de tone de porumb, adică cu 77 la sută mai mult decît în acest an.

ACUM se hotărăşte în ateliere

● CIŢI HANTRI SE VOR EXECUTA DE CATRE FIECARE TRACTOR
● CÎT VA COSTA HANTRUL

In ultimele luni suprafaţa de teren a gospodăriilor agricole de stat din regiunea Craiova a crescut simţitor. Ea continuă să crească. Aceasta a făcut ca la un tractor fizic să revină acum cîte 152,69 de ha., din care peste 120 de ha. sînt terenuri arabile. La aceasta se adaugă faptul — nu lipsit de importanţă — că aproape întreaga suprafaţă arabilă e mecanizabilă, că multe gospodării lucrează mecanic terenuri în pantă, iar aproximativ 40 la sută din maşini sînt tractoare mai vechi: K.D. şi K.D.P. Aşadar, faţă de situaţia actuală, în 1960 revine o încărcătură mare pe tractor.

Desigur că din cele 10.750 de tractoare pe care le primeşte agricultura în 1960, o parte va merge să lărgească şi înzestrarea tehnică a Trustului regional Gostat Craiova. In afară de aceasta, G.A.S.-urile vor putea face apel — cînd zorul e mare — şi la S.M.T.-uri.

Faptul că vor mai primi tractoare şi că le stau în ajutor şi S.M.T.-urile nu modifică însă necesitatea folosirii tractoarelor existente la capacitatea lor maximă de lucru. Fără o folosire intensivă a maşinilor, gospodăriile de stat din regiunea Craiova nu vor putea executa lucrări agricole de calitate şi în timpii optimi. Apoi de gradul de utilizare a tractoarelor şi a celorlalte maşini agricole depinde nivelul costului lucrărilor mecanizate.

Pornind de la starea de lucruri înfăţişată să vedem cum munceşte Trustul Gostat Craiova acum, în timpul iernii, pentru pregătirea maşinilor şi utilajului agricol. Trebuie spus din capul locului că gospodăriile de stat craiovene au de executat un volum mare de reparaţii. In cursul iernii se vor repara 875 de tractoare, 823 pluguri de tractor, 314 semănători de porumb, aproape 300 de semănători de păioase, 334 de cultivatoare suspendate, peste 200 de motoare stabile şi multe alte maşini şi unelte.

Intrucît din martie, tractoriştii şi mecanicii vor fi solicitaţi de muncile în cîmp, iar atelierele îşi vor îndrepta atenţia spre menţinerea în stare de funcţionare a utilajului agricol, tot în perioada de iarnă vor fi reparate şi cîteva sute de combine agricole.

Volumul mare de maşini şi unelte ce suportă reparaţii de diferite grade, precum şi exploatarea mult mai intensivă a maşinilor ce vor fi reparate au impus organizarea muncii în ateliere la un nivel superior celor din anii trecuţi. Organizarea muncii de reparaţii s-a făcut sub directa îndrumare a comitetului regional de partid.

Organele de partid au cerut conducerii Trustului şi consiliilor din gospodăriile agricole de stat să verifice starea tehnică a fiecărei maşini agricole şi să hotărască gradul reparaţiei nu numai în raport cu uzura pieselor şi ansamblelor principale, ci şi în funcţie de puterea motorului şi consumul de carburanţi. Acest lucru s-a şi făcut. Reparaţiile din acest an urmăresc, aşadar, să sporească puterea de lucru a maşinilor şi să reducă simţitor consumurile specifice. Reparaţiile urmăresc deci nu numai menţinerea maşinii în funcţiune, ci şi sporirea indicilor de utilizare a acesteia.

Un alt obiectiv urmărit prin planul de reparaţii este legat de preţul de cost. Trustul s-a străduit să procure sculele necesare şi o serie de maşini unelte şi să le instaleze neîntîrziat în gospodării. Astfel, în ultima vreme au fost înzestrate cu bormaşini, gospodăriile agricole de stat Pătule, Redea, Horezu, Devesel; cu strung modern Portăreşti; cu aparate de sudură electrică unitatea din Ciocăneşti etc. In momentul de faţă cele 40 de unităţi ale regiunii posedă în funcţiune zeci de strunguri, maşini de alezat, bormaşini, aparate de sudură electrică, forje electrice, bancuri de rodaj...

Inzestrarea unităţilor cu maşini-unelte moderne precum şi calificarea muncitorilor pentru a lucra cu aceste maşini au permis gospodăriilor ca, în afară a 76 de tractoare şi 69 de motoare, toate celelalte utilaje să fie reparate în atelierele mecanice proprii. Aceasta reduce foarte mult preţul de cost al reparaţiilor şi îmbunătăţeşte calitatea lor. La reducerea preţului de cost concură şi folosirea pieselor recondiţionate şi a pieselor bune de la

M. CALIANU

(Continuare în pag. 4-a)

Gospodărie colectivă la Zamoştea

Ziua inaugurării a fost aşteptată cu multă nerăbdare. Membrii comitetului de iniţiativă pentru înfiinţarea gospodăriei erau întrebaţi mereu: „Cînd are loc sărbătorirea constituirii?". „Cum va fi, ne vin oaspeţi?" Iar cei întrebaţi răspundeau oamenilor că termenul fixat este aproape. Şi aşa a fost.

Duminica trecută — 13 decembrie — în comuna Zamoştea, raionul Siret, regiunea Suceava, s-a sărbătorit înfiinţarea gospodăriei colective „Drumul lui Lenin", în care 184 familii şi-au unit 324 hectare teren arabil.

De ce inaugurarea acestei gospodării a însemnat o sărbătoare? Fiindcă ea constituie începutul vieţii cu adevărat fericite şi îmbelşugate pentru ţăranii din Zamoştea, deveniţi colectivişti. Lucrul acesta le este clar tuturor. Convingerea aceasta le-a format-o, de pildă, cele văzute la colectiviştii din comuna Rogojeşti, acelaşi raion. Căci, recolte ca 2.752 kg grîu şi 3.400 kg porumb la hectar cum au obţinut în acest an colectiviştii din Rogojeşti nu se pot obţine de către ţărani decît de pe tarlale unite şi muncite cu ajutorul maşinilor şi tractoarelor S.M.T. Gospodăria colectivă deschide ţăranilor muncitori drumul marilor recolte şi în acelaşi timp putinţa de a creşte animale multe, de a agonisi o frumoasă avere obştească în care se află de altfel izvorul bunăstării celor ce şi-au unit pămînturile şi puterile de muncă.

Toate aceste adevăruri au fost înfăţişate ţăranilor muncitori din Zamoştea de către Mihai Gherman, Ilie Butnaru şi alţii care au dus muncă de lămurire pentru înscrierea în gospodăria colectivă. Aceştia au înfăţişat nu numai succesele colectiviştilor din comunele raionului Siret, ci şi pe ale celor din alte raioane din regiunea Suceava. Astfel, ţăranii din Zamoştea au aflat printre altele că membrii gospodăriei colective din Roma, raionul Botoşani, pe lîngă însemnate cantităţi de cereale şi alte produse, au primit în acest an numai ca avans cîte 20 lei la ziua-muncă, iar membrii gospodăriei colective „Lupta noastră" din Săveni au primit anul trecut atîtea produse şi bani cît nici n-au visat măcar în trecut cînd îşi lucrau de unul singur pămîntul.

NOI OGOARE UNITE

Colectivistul Ştefan Dumitriu, bunăoară, a primit produse şi bani care totalizează aproape 25.000 lei. După cum se vede, agitatorii au înfăţişat în faţa zamoştenilor fapte pentru a le forma convingerea că trecerea la munca în gospodăria colectivă înseamnă belşug. In felul acesta, Toma Căbulca, Niculae Corduneanu şi toţi ceilalţi ţărani muncitori cu gospodărie individuală din Zamoştea, care au intrat în gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin", nu puteau să mai stea şi să aştepte, fiindcă vedeau clar propriul lor interes şi viitorul copiilor lor. De aceea n-a fost de mirare că în ziua de 13 decembrie a avut loc o sărbătoare de neuitat în comuna Zamoştea: inaugurarea gospodăriei colective.

Veniseră la această sărbătoare pe lîngă bătrîni şi oameni în vîrstă, şi mult tineret din Zamoştea, dar şi oameni din împrejurimi. In ziua aceea de început de iarnă, cu zăpadă căzută în ajun, cîntecul a răsunat mai tare, iar gîndurile de viitor ale noilor colectivişti s-au îndreptat spre muncă, spre obţinerea de recolte bogate, spre închegarea de ferme de animale şi păsări — spre o frumoasă avere obştească.

R. S.

Despre învățămîntul agrozootehnic de masă

Cîteva aspecte din regiunea Ploești

Un scurt raid prin regiunea Ploești ne-a dat prilejul să înregistrăm o seamă de aspecte importante în legătură cu situația deschiderii și a desfășurării învățămîntului agrozootehnic de masă și profesional în comune, unități agricole socialist-cooperatiste și unități agricole de stat din regiune.

Iată cîteva constatări din teren.

La gospodăria agricolă colectivă din Bărcănești, cercul agrozootehnic nu se deschisese pînă în ziua de 11 decembrie. Desigur, termenul nu a fost depășit. Mai important mi se pare faptul că deși cursanții au fost mobilizați pe ziua de 9 decembrie, lectora — ing. Balea Paula de la secția agricolă a raionului Ploești — nu s-a prezentat la cerc. Nu cunoaștem motivele acestei absențe, dar planul calendaristic trebuie respectat cu strictețe. Aceasta este și în interesul prestigiului lectorului, în folosul muncii lui.

Am cunoscut pe cîțiva din cei 30 de membri ai cercului agrozootehnic. Colectiviștii Sima Pîrvu și Pandele Stelian au fost cursanți și anul trecut. Amîndoi sînt oameni vîrstnici și au îndrăgit această formă de învățămînt. Intrebîndu-i ce teme i-ar interesa în mod deosebit mi-au răspuns: „Am vrea să aflăm cît mai multe despre porumbul pentru siloz. Anul acesta am avut însămînțată o suprafață de 15 hectare și am însilozat 180.000 kilograme. Dar știm că putem obține recolte mult mai mari. De asemenea, am vrea să aflăm cum să creștem și să mărim numărul de animale".

Iată cîteva probleme care-i frămîntă pe colectiviști. Lectora va trebui să le răspundă atît lor cît și celorlalți.

In comuna Bărcănești învățămîntul a început. La cercul agrozootehnic organizat pentru întovărășiți s-au predat primele două lecții. Aceeași este situația și la cursul de creșterea păsărilor. La cercul agrozootehnic din satul Romînești, tehniciana Constantinescu Ana a ținut primele trei lecții. Este demn de subliniat că la lecții participă pe lîngă cursanți și auditori liberi. Interesul pentru aceste cursuri este stimulat și de faptul că la lecții se folosesc diafilme. Conducerea căminului cultural ar trebui să cumpere însă mai multe diafilme cu subiecte agricole, căci ele se dovedesc, în practică, deosebit de folositoare.

La gospodăria agricolă colectivă din Valea Călugărească, a fost organizat un cerc viticol care cuprinde 31 de cursanți. La cerc participă însuși președintele și brigadierii. Acesta este un bun exemplu mai ales că mobilizarea cursanților nu merge tocmai bine. Prima lecție s-a ținut în ziua de 10 decembrie. Lectori la cele 17 lecții sînt ingineri și profesori de la Centrul școlar agricol și stațiunea I. C. H. V. din localitate. Din planul de școlarizare reiese că la fiecare lecție se vor face lecții practice cu cursanții în cadrul stațiunii și aplicații în gospodăria colectivă. Printre lecțiile ce se vor ține la cerc consemnăm: „Combaterea eroziunii solului în vii", „Lucrările de iarnă în livadă", „Intreținerea culturilor pe timpul iernii", „Metode noi pentru sporirea producției la culturile de cîmp", „Agrotehnica în via pe rod" și altele.

După cum se vede acest cerc beneficiază de aportul unor lectori calificați, de posibilități minunate pentru efectuarea unor atrăgătoare lecții practice. Colectiviștii trebuie să înțeleagă marile avantaje pe care le au urmînd aceste cursuri pentru munca lor și pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriei.

In comuna Valea Călugărească mai funcționează un cerc agrotehnic (lector ing. Oltea Luția) și un cerc zootehnic.

La cercul agrotehnic participă 40 de țărani întovărășiți. Pînă acum s-au ținut două lecții: „Despre importanța folosirii îngrășămintelor" și „Cele mai importante metode de îngrijire a culturilor". La unele lecții se vor folosi diafilme, la altele se vor da explicații practice de către cercetătorii de la stațiune, ca de exemplu, în problema combaterii eroziunii solului în vii. Lectora are, de asemenea, planșe pentru majoritatea lecțiilor prevăzute în plan.

In ceea ce privește mobilizarea cursanților lectora are atît sprijinul sfatului popular comunal cît și al directorului căminului cultural.

In comuna Ulmeni funcționează mai multe cercuri de studii. In cadrul gospodăriei colective, de curînd înființată, au fost organizate două cercuri: unul agrotehnic și altul viti-pomicol. Lectorul acestor cercuri, inginerul Stelian Cazan, a ținut pînă acum 4 lecții în fața celor 57 de cursanți care s-au înscris să urmeze aceste cursuri. Pentru întovărășiții din comună a fost înființat un cerc agrozootehnic la care participă 45 de cursanți. Pînă acum lectorul (tehn. Georgescu Profira) a expus trei lecții: „Despre folosirea chibzuită a pămîntului și introducerea unui sistem rațional în agricultură", „Despre importanța folosirii îngrășămintelor" etc. Lectora a insistat, în special, pe necesitatea folosirii gunoiului de grajd pe care mulți țărani din comună îl aruncă în mod nesăbuit.

Din păcate, mobilizarea cursanților nu se face în cele mai bune condiții. Cu fiecare lecție numărul cursanților a descrescut ajungînd chiar ca la lecția a treia să fie prezenți doar 50 la sută din cei înscriși.

O bună preocupare pentru învățămînt am găsit și în unitățile agricole de stat. Astfel la gospodăria de stat Urlați, la cercul viti-pomicol s-au ținut două lecții. Una dintre ele a fost o lecție practică: Condițiile pentru recoltarea coardelor altoite. La cercurile cu mecanizatorii și muncitorii din zootehnie s-au ținut, de asemenea, lecțiile introductive.

La gospodăria de stat Săhăteni, și-au început activitatea cercurile viticole, zootehnice și cel agrotehnic, la fiecare din ele predîndu-se prima lecție. Singurul care nu-și începuse activitatea era cercul cu mecanizatorii.

La S.M.T. Bărcănești, încheierea campaniei și reîntoarcerea în stațiune a tuturor tractoriștilor a creat condițiile pentru începerea neîntîrziată a învățămîntului profesional. Ținînd seama de rezultatele bune obținute în această activitate anii trecuți, credem că la S.M.T. Bărcănești se vor face toate eforturile pentru asigurarea bunei desfășurări a cursurilor.

La S.M.T. Mihăilești, deschiderea cursurilor urma să aibă loc în ziua de 14 decembrie. Și aici s-au făcut pregătirile necesare. Lecțiile se vor ține cu șefii de brigadă, în fiecare luni și cu mecanizatorii, separat, în fiecare miercuri. Lectorii au tot materialul pregătit mai ales că în cadrul stațiunii au funcționat pînă anul trecut două școli profesionale. In aceste condiții este firesc să așteptăm ca la aceste cursuri să se obțină cele mai bune rezultate.

TOATĂ ATENȚIA MOBILIZĂRII CURSANȚILOR, FRECVENȚEI

Pentru a concretiza cîteva observații și la nivel raional, am ales fără o idee preconcepută, raionul Buzău.

Ca o primă constatare trebuie să subliniem că în acest an numărul celor înscriși a crescut foarte mult: peste 11.000 de cursanți. Acesta e un lucru bun, lăudabil, dar cifra aceasta va fi cu adevărat atinsă și menținută pe întreaga durată a desfășurării învățămîntului agrotehnic de masă numai dacă se va acorda toată atenția celor 80 de cercuri agrotehnice, pentru întovărășiți și celor 79 de cicluri de conferințe. Experiența anilor trecuți, cît și unele indicii obținute chiar în aceste zile, ne arată că la aceste două forme de învățămînt se petrec cele mai mari fluctuații de cursanți.

Să luăm exemple chiar din acest an. Pînă pe ziua de 10 decembrie se deschiseseră 62 de cercuri agrotehnice pentru întovărășiți. Unele dintre ele au ținut pînă atunci chiar trei lecții, ceea ce este foarte lăudabil, căci denotă seriozitate din partea lectorilor, dragoste pentru această muncă de cinste.

Dar ce se întîmplă cu frecvența? Am arătat mai sus că la cercul agrotehnic din comuna Ulmeni, numărul celor înscriși a scăzut cu fiecare lecție. Aceeași situație o întîlnim și la cercurile agrotehnice din comuna Costești. La cercul organizat pentru membrii întovărășirii „Drum Nou" se constată următoarea situație: la prima lecție au participat 68 de cursanți; la cea de a doua 43, iar la a treia doar 38 (!?). Și la cercul agrotehnic de pe lîngă întovărășirea „7 Noiembrie" frecvența a scăzut simțitor.

Asemenea exemple și altele pe care le-am mai putea da, ne arată că nu este de ajuns să ne mulțumim cu faptul că cercurile și-au început activitatea, că lecțiile se desfășoară conform planului calendaristic. Secția agricolă raională, sfaturile populare comunale, comitetele sindicale comunale, lectorii și toți cei interesați în buna desfășurare a învățămîntului de masă trebuie să urmărească deopotrivă calitatea lecțiilor predate și mai ales care este participarea cursanților la cercuri, luînd măsurile operative necesare.

Faptul că pînă la 10 decembrie se deschiseseră 33 din cele 46 de cercuri de studii organizate în gospodăriile colective din raion, 62 din cele 80 de cercuri agrotehnice pentru întovărășiți și 26 din ciclurile de conferințe cu auditori liberi, dovedește că în satele și comunele raionului Buzău învățămîntul de masă a căpătat rădăcini adînci, popularitate în rîndul țăranilor muncitori. Secția agricolă raională a depus o muncă pozitivă în munca organizatorică din acest an. Ea trebuie să urmărească de acum înainte felul cum este respectat planul calendaristic, frecvența la cercuri, să cunoască felul cum muncesc colectivele comunale create în sprijinul învățămîntului de masă, să controleze activitatea lectorilor, calitatea lecțiilor.

Acestea sînt sarcini, desigur grele, dar absolut necesare, căci de îndeplinirea lor depind rezultatele noului an de învățămînt agrozootehnic de masă.

LUCIAN BURSARU

COLECTIVIȘTI LA TEATRU

Faptul este pe deplin vădit. In anii regimului democrat-popular se dezvoltă pe zi ce trece gustul oamenilor muncii din satele patriei pentru diferite manifestări culturale. O dovadă grăitoare o ilustrează și fotografia de față, care îi reprezintă pe colectiviștii din Comana, în timpul unui spectacol al Teatrului de Stat din Constanța.

„CE SĂ CITIM"

Nicolae Țic: „PROFILURI"

(ESPLA)

„Profilurile" lui Nicolae Țic ilustrează în diversitatea lor profilul moral al unei întregi generații. Fiindcă, de fapt, de felurite profesii, eroii săi au aceeași vîrstă și cunosc azi un singur destin. Sînt cu toții oameni tineri, formați în anii construcției socialismului, dornici să întîmpine viitorul cu cinste.

Scriind despre ei așa cum i-a cunoscut în minele din Valea Jiului, la Săvinești, sau la sondele din Oltenia, Nicolae Țic conturează într-o suită de portrete avîntul unor oameni pe care viața nouă i-a ridicat la treapta demnității și răspunderii cetățenești. Pavel Modoran, instructor raional de partid își riscă viața ca să stingă un incendiu la niște rezervoare de păcură; Ilie Cernat („Șantier") devine dintr-un adolescent sfios și încovoiat de sărăcie un constructor destoinic, încrezător în ziua de mîine. Comunistul Tudor, activist tenace pe frontul colectivizării agriculturii s-a îmbolnăvit de piept. Boala înaintează repede, totul pare pierdut. Numai bolnavul nu disperă. Iubește prea mult viața, e setos de fericire, are idealuri înalte și pilda lui Nicolai Ostrovski îl întărește nespus în bătălia aprigă cu moartea. În cele din urmă izbînda e de partea lui. Nicolae Țic și-a lărgit cu paginile acestui nou volum universul scrisului său. Personajelor sale, oameni care se dezvoltă și se maturizează în muncă, în luptă pentru socialism, prozatorul le-a adăugat acum luminozitate. Este expresia unei înțelegeri îmbogățite a sensurilor existenței, a aspirațiilor contemporanilor noștri. Tonalitatea optimistă cîștigă în profunzime și datorită notației sobre, ostilă accentelor patetice ce caracterizează în genere întreaga activitate de reporter și prozator a lui Nicolae Țic.

Dacă încercăm un regret este că nu întregul volum are aceeași ținută artistică. Insemnările cu caracter publicistic intitulate „In aer liber" și „Unde zace ambiția" suferă de o anumită exagerare la comentariu, iar deslînarea epică se face simțită în schița „Omul de care aveam nevoie".

Dincolo de aceste obiecții, tînărul autor are meritul de a fi sezisat un adevăr al zilelor noastre, oglindit expresiv în cuprinsul cărții sale: înflorirea nestingherită a personalității umane în socialism, orizontul larg pe care orînduirea noastră îl deschide tuturor oamenilor muncii.

Conlucrarea dintre comitetul de întreprindere și organizația U.T.M. a dat roade bune

La gospodăria agricolă de stat Bordușani, regiunea Constanța, aproape toți îngrijitorii avicoli sînt tineri.

Pentru obținerea unor rezultate cît mai bune în sporirea producției de ouă, creșterea păsărilor în greutate și mai ales pentru reducerea mortalității, organizația U.T.M. din gospodărie a considerat, la începutul anului 1959, că succesele pot fi și mai mari dacă vor fi unite eforturile crescătorilor în cadrul unei brigăzi zootehnice a tineretului.

Odată brigada înființată, organizația U.T.M. a pus în centrul activității acesteia respectarea întocmai a programului de îngrijire și de hrănire a păsărilor. In colaborare cu comitetul sindical și sub îndrumarea organizației de partid, conducerea și organizația de tineret au defalcat sarcinile de plan pe fiecare îngrijitor, încă de la începutul anului. Comitetul de întreprindere a organizat după aceea, întreceri socialiste între oameni și brigăzi. Pentru ca întrecerile să dea rezultate bune, s-a urmărit cu multă atenție și în permanență desfășurarea lor. In scopul bunei urmăriri a întrecerilor au fost întocmite fișe individuale de activitate. Pe baza acestor fișe s-au ținut analize în cadrul consfătuirilor de producție bilunare organizate de comitetul de întreprindere împreună cu organizația U.T.M.

In consfătuirile de producție, utemiștii și ceilalți tineri din brigadă și-au împărtășit experiența, criticînd totodată lipsurile. Au fost făcute cu acest prilej și propuneri prețioase pentru îmbunătățirea muncii. De exemplu, la o consfătuire organizată în prima perioadă a anului, membrii brigăzii au propus cum anume să se facă mai bine dezinfectarea puiernițelor înainte de populare și cum să fie asigurate condițiile optime de cazare a tineretului avicol de la 0—3 luni. Propunerile au fost găsite valoroase și puse în practică. Prin respectarea și aplicarea lor întocmai s-a reușit să se înlăture în mare parte mortalitatea puilor între 0—3 luni. Procentul de mortalitate a fost în acest an numai de 13,6 la sută față de 25 la sută cît e prevăzut. Tot cu ocazia consfătuirilor de producție utemiștii și alți tineri au criticat pe îngrijitoare ca Ene Elena și Stan Ecaterina care nu respectau totdeauna programul de îngrijire și hrănire a păsărilor și nu luptau în permanență pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan. De asemenea, organizația U.T.M. și comitetul de întreprindere n-au stat pasive față de tinerii slab pregătiți. Tînărul Constantin Alexandru care se descuraja ușor în fața greutăților și voia să părăsească locul de muncă a fost ajutat de responsabilul brigăzii și de alți tineri îngrijitori cu mai multă experiență.

După o vreme Constantin Alexandru a reușit să îngrijească bine cele 1.000 de găini de care răspunde. Pînă la începutul lunii decembrie, el a obținut de la fiecare găină cîte 161 de bucăți de ouă față 132 cîte i-au fost sarcina de plan pe întregul an.

Activitatea brigăzii tineretului de la sectorul avicol a fost analizată de comitetul de întreprindere și organizația U.T.M. Din analiză a reieșit că brigada a reușit să se achite exemplar de sarcini și să depășească cu mult înainte de termen planul de producție pe 1959. Față de 9.920 de kg. de carne cît prevedea planul, brigada a livrat 13.000 de kg. de carne de pasăre. Brigada și-a putut realiza planul la carne în proporție de 135 la sută prin sporirea greutății individuale planificate a păsărilor cu peste 200 de grame.

De asemenea, a fost depășit cu 15 la sută și planul de ouă, obținîndu-se pînă în prezent pe cap de pasăre 158 de ouă față de 132 planificate pentru întregul an.

Rezultatele bune de pînă acum constituie pentru brigada utemistă din sectorul avicol al gospodăriei Bordușani, un stimulent în muncă. Membrii brigăzii s-au angajat să sporească necontenit cantitățile de carne și de ouă livrate statului, să reducă și mai mult mortalitatea, să obțină prețuri de cost tot mai mici.

MAREȘ TOMA
secretar al Comitetului raional U.T.M.
Fetești

Pentru fondul central al statului

La o bază de recepție interraională

La birourile bazei de recepție interraionale din Făurei, regiunea Galați, se desfășoară în aceste zile o activitate intensă.

— Acum, mi-a spus tov. Mihai Gîncu, șeful bazei, dat fiind că lucrurile în cîmp au fost terminate, gospodăriile colective și întovărășirile agricole folosesc din plin mijloacele de transport pentru aducerea la baze a produselor agricole contractate cu statul. De altfel, la o serie de produse planul de livrări a fost îndeplinit și depășit. La grîu, de pildă, planul a fost realizat în proporție de 120 la sută, la floarea soarelui 150 la sută; la porumb însă stăm mai slab. Pînă în prezent, la acest produs s-a realizat numai circa 60 la sută din plan.

In comunele din raza de activitate a bazei de recepție interraionale din Făurei există numeroase gospodării agricole colective care au predat întreaga cantitate de porumb contractat, încă de la mijlocul lunii noiembrie. Printre cele 20 de gospodării colective care au predat integral porumbul contractat la baza de recepție din comuna Dudești, de exemplu, se numără gospodăriile din comuna Ciocile („Desrobirea", „Drumul Belșugului" și „Gh. Doja") cea din comuna Scărlătești etc.

Baza de recepție din Dudești s-a evidențiat în mod deosebit la lucrările de preluare a produselor contractate prin buna gospodărire a spațiului de înmagazinare a cerealelor și florii-soarelui. Aci, s-a acordat și se acordă o grijă deosebită pentru păstrarea în cele mai bune condiții a grîului, florii soarelui și porumbului recepționat. De altfel, la această bază de recepție planul de preluări la grîu a fost îndeplinit, la floarea-soarelui a fost depășit cu 20 la sută, iar la porumb în prezent este trecut de 75 la sută.

Bune rezultate în acțiunea de preluare a cerealelor și îndeosebi a porumbului, s-au obținut și la baza de recepție din Făurei, unde multe din cele 14 gospodării colective care transportă aci produsele contractate și-au îndeplinit sarcinile contractuale, inclusiv cele privind porumbul, în procent de 100 la sută. Așa sînt, de exemplu, gospodăriile colective „Horia, Cloșca și Crișan" din satul Horia, „Viață Nouă" din Filipești, „Flacăra Roșie" din comuna Brateș etc.

— Ce măsuri tehnico-organizatorice au fost luate la bazele de recepție ca cele de mai sus, pentru a se obține realizări cît mai importante? — l-am întrebat pe șeful bazei de recepție interraionale.

— In primul rînd au fost asigurate spații suficiente de depozitare; munca la laboratoarele respective s-a desfășurat fără nici un fel de lipsuri; s-a asigurat din timp personalul suplimentar sezonier pentru epocile de „vîrf", iar lucrătorii bazelor s-au străduit — lucrînd de foarte multe ori cînd a fost nevoie pînă noaptea tîrziu — să preia toate cantitățile de produse cu care unitățile agricole socialiste ca și producătorii individuali au venit la baze.

De la șeful bazei interraionale Făurei am mai aflat că în vederea asigurării spațiului de depozitare a porumbului ,la unele din bazele de recepție s-au construit de curînd noi coșare și arioaie.

La cele 8 baze de recepție din subordinea bazei interraionale din Făurei, munca de preluare a porumbului se va putea desfășura în și mai bune condiții, dacă peste tot locul va fi urmat exemplul de bună organizare a muncii de la bazele fruntașe. In această privință e necesar să se acorde mai mult sprijin bazei de recepție din Cioara (șef al bazei tov. Măciuceanu Niculae), unde curățenia și buna gospodărire a spațiului de înmagazinare lasă încă de dorit, unde unii lucrători lipsesc nemotivat de la serviciu etc. De asemenea, este necesar să se acorde mai multă atenție bunei întrețineri a utilajului de laborator, spre a nu se mai repeta cazuri ca cel de la baza de recepție din Ianca, unde o parte din aparatură s-a degradat, datorită proastei ei întrețineri.

ION DRINCU

Pe urmele materialelor publicate

In articolul „Gospodăriile agricole de stat din raionul Fetești, pot produce mai mult lapte", publicat în „Agricultura Nouă" din 4.XII. a.c. se arătau cîteva din cauzele care fac ca gospodăriile agricole de stat din Cocargeaua, Luciu-Giurgeni, Dudești, Fetești și altele să nu realizeze planul de lapte pe cap de vacă.

Răspunzînd la sezisările ziarului, secția agricolă a sfatului popular raional Fetești arată că în vederea schimbării în bine a situației, au fost luate o serie de măsuri printre care reformarea și valorificarea vacilor neproductive, achiziționarea de tauri de valoare zootehnică ridicată. In adresă se specifică de asemenea că înainte de administrare, furajele sînt pregătite, iar hrănirea se face în raport cu producția de lapte. Rezultatele s-au văzut foarte curînd: un număr de 7 gospodării din cele care nu erau în ritm cu graficul de producție au realizat planul în totalitate sau în proporție de 94 la sută.

★

La 29 septembrie a.c. a apărut în ziarul „Agricultura Nouă" un articol intitulat „Recoltările și însămînțările să se desfășoare în același ritm".

In articol era criticată încetineala cu care se desfășoară campania de recoltare și însămînțare în satele raionului Cricov.

Aceeași încetineală a dovedit secțiunea agricolă a sfatului popular al raionului Cricov și la trimiterea răspunsului la sezisarea ziarului. Abia peste două luni și jumătate de la apariția articolului a găsit de cuviință să răspundă că cele arătate în articol au fost juste, iar ca urmare a ajutorului primit din partea ziarului s-au luat măsurile corespunzătoare pentru grăbirea ritmului recoltărilor și însămînțărilor.

Fruntașii sînt exemplu și la învățătură

Tinerilor muncitori din țara noastră li s-au creat astăzi toate posibilitățile de a-și completa studiile, de a păși spre o calificare profesională înaltă. In sălile de clasă ale școlilor serale vin acum zi de zi oameni de diferite vîrste și profesii care ascultă cu atenție lecțiile predate de profesori, luîndu-și cu sîrguință notițe.

Pe acest drum deschis spre știință și cultură alături de sute de muncitori din fabrici și uzine ar fi pășit acum cu entuziasm și Emil Grecu, Marin Stoian, Gheorghe Croitoru, Vasile Petre și alți cîțiva mecanizatori de la S.M.T.-Tecuci, care dacă ar fi fost sprijiniți și îndrumați ar fi putut urma cursurile serale ale școlii medii nr. 2. Dar, așa cum mi-au mărturisit, de curînd, cu amărăciune, nimeni nu s-a ocupat de ei. Prin vară, tovarășul Nicolae Criveanu, secretarul organizației U.T.M. pe stațiune, a întocmit o listă cu muncitorii propuși să urmeze cursurile școlii serale, pe care el insuși figura ca elev în clasa a IX. Ce s-a întîmplat mai apoi cu această „misterioasă" listă nu se știe. Cert este însă că nici unul dintre muncitorii de la S.M.T.-Tecuci nu frecventează cursurile serale și nici nu figurează printre cei înscriși la Școala medie nr. 2-Tecuci. De ce? Nimeni de la S.M.T.-Tecuci n-a știut să-mi explice, chiar nici tov. Criveanu, care în calitate de secretar al organizației U.T.M. avea datoria să privească cu mult mai multă seriozitate această problemă. Dar, răspunsuri ca: „Nu-mi mai amintesc exact cine figura pe listă", „Eu personal sînt foarte ocupat, am sarcini prea multe, nu-mi convine să urmez căci școala este prea departe" etc. dovedesc îndeajuns atitudinea de nepăsare față de învățămînt a tovarășului Criveanu, care, din păcate, nu constituie un exemplu pentru ceilalți tineri din stațiune. Dar vina pentru situația neclară a muncitorilor propuși pentru cursurile serale o poartă oare numai el? Firește că nu. Imi îngădui să trag concluzia că atît conducerea stațiunii cît și comitetul de întreprindere nu s-au preocupat la timp, și îndeajuns, de organizarea condițiilor de înscriere la cursul seral al tinerilor muncitori. Aș spune chiar că n-au muncit cu suficient spirit de răspundere atunci cînd au propus pe unii tineri pentru cursurile școlii serale.

Dacă aceasta este situația la S.M.T.-Tecuci, cu totul altfel se prezintă ea la centrul mecanic-Tecuci, unde organizația de bază și conducerea întreprinderii le-a asigurat muncitorilor-elevi cele mai bune condiții de învățătură, fixîndu-le astfel programul de lucru încît să poată participa cu regularitate la cursuri.

Aici comitetul U.T.M. urmărește îndeaproape participarea muncitorilor la cursuri cu ajutorul carnetelor individuale de frecvență, care au fost introduse de la 1 decembrie, și în care profesorii semnează confirmînd prezența elevilor la orele respective.

Dar iată că grijii cu care sînt înconjurați aici muncitorii pentru a-și putea continua studiile nu toți știu să-i răspundă așa cum s-ar cuveni. Dacă utemistul și candidatul de partid Constantin Agachi, din clasa a 8-a — șef de brigadă la secția montaj-motoare — și strungarul Aurel Mustață din clasa a 10-a sînt exemplu atît ca elevi cît și ca muncitori — depășindu-și cu regularitate norma — nu același lucru se poate spune despre Andrei Copăceanu, mai ales în ceea ce privește prezența la cursuri. Din discuția purtată cu tov. ing. șef Dumitru Tămășanu am aflat că atît cu el cît și cu Ion Cobzaru și cu Tomiță Dănilă se duce o asiduă muncă de lămurire spre a-i determina să frecventeze cu regularitate cursurile școlii serale, unde sînt înscriși în clasa a 8-a. Se pare însă că toată această strădanie nu are nici un efect asupra lui Andrei Copăceanu, căci altfel nu se explică cum în seara în care tovarășul său de muncă și de școală, Constantin Agachi stătea aplecat cu atenție asupra tezei la limba romînă, el hoinărea fără rost pe străzile Tecuciului.

In ceea ce-i privește pe Tomiță Dănilă și Ion Cobzaru, comitetul de întreprindere va trebui să mai muncească cu ei spre a-i determina să frecventeze cu regularitate cursurile.

M. NICOLAU

Lucrări apărute în Editura Agro-silvică de Stat

COLECTIV DE AUTORI: Manual ing. agronom, vol. II, lei 50.

D. DAVIDESCU și E. DAVIDESCU: Indrumător pentru folosirea îngrășămintelor, lei 7.

A. DAN și D. TORJE: Cultura florii-soarelui lei 0,90.

A. NEGRILĂ: Sfaturi pentru cultura pomilor, ed. II-a, lei 5,50.

M. NISTOR: Sfaturi pentru cultura legumelor, ed. II-a, lei 5,50.

M. GITAN: Sfaturi pentru creșterea porcilor, lei 2,25.

E. RAICU și M. BICA: Sporirea și îmbunătățirea producției de carne prin îngrășarea animalelor, lei 1,25.

Sub redacția lui M. F. TOMME: Prepararea paielor în hrana animalelor (trad. din l. rusă) lei 1.60.

D. POPOVICI și I. TRICU: Controlul alimentelor de origină animală (manual pentru școlile tehnice veterinare și de maiștri veterinari) lei 13,30.

O lecție cu viitorii mecanizatori

Ne aflăm cu aparatul fotografic la Centrul școlar agricol din Buzău. Inginerul Iacob Ioan vorbește elevilor din anul III care urmează cursurile de maiștri mecanizatori despre recunoașterea și modul de reglare a mașinilor agricole. Pentru ca elevii să înțeleagă mai bine cele predate sînt folosite ca material didactic diferite agregate în miniatură.

Foto: D. CONSTANTINESCU

PRIN CONTRIBUȚIA VOLUNTARĂ

Ca și în țara întreagă și în comuna Săcueni, raionul Tîrgoviște, în anii puterii populare, prin contribuția și munca voluntară s-au efectuat multiple și importante lucrări de interes obștesc.

Astfel, s-a făcut prelungirea căminului cultural, a fost terminată baia populară, s-a realizat în aproape întreaga comună electrificarea modernă a instituțiilor etc.

De curînd, tot prin contribuția voluntară a cetățenilor și cu sprijinul sfatului popular s-a efectuat împrejmuirea școlii de 7 ani cu un gard nou. La această lucrare s-a realizat o economie de 7.095 lei.

Această economie se datorește procurării la preț redus a materialelor și a muncii voluntare a cetățenilor care au efectuat peste 500 ore-muncă voluntară, la transportarea și fasonarea materialelor, săparea șanțurilor, turnarea cimentului și alte lucrări.

EUSEBIU MIHAILESCU
corespondent

Pentru planul de producţie în 1960

Cele mai rentabile ramuri

Zilele trecute în gospodăria noastră a avut loc sărbătoarea împărţirii produselor. Pentru fiecare zi-muncă s-au dat cîte 4 kg porumb, 1,300 kg grîu, 0,400 kg floarea-soarelui, 0,400 kg orz, 1 kg cartofi, 0,250 kg ceapă, 100 grame zahăr, 2 kg fructe, 4 kg furaje, zarzavat şi bani aproape cîte 10 lei. Printre colectiviştii fruntaşi cu care noi ne mîndrim se numără Toma Constantin care împreună cu familia sa compusă din 3 membri a efectuat în gospodărie 700 zile-muncă, Mitran Vasile 630 zile-muncă şi alţii.

Ceea ce vreau să subliniez însă e faptul că pentru realizarea planului de producţie în acest an am dus cu toţii o luptă susţinută. Numai astfel am reuşit ca în condiţiile de secetă din acest an să îndeplinim şi să depăşim planul la multe culturi cum ar fi la cultura sfeclei de zahăr cu 128 de tone, la floarea-soarelui cu 5,3 tone, la porumb cu 77 de tone. Indeplinind planul de producţie, din cultura plantelor de cîmp am realizat 228.862 lei faţă de 163.650 lei planificaţi, iar din livadă am realizat 6.653 lei faţă de 2.000 lei cît aveam în plan.

Veniturile totale realizate pînă la 1 decembrie a.c., sînt de 555.347 lei, dar socotelile încă nu s-au încheiat.

Avînd în vedere experienţa anilor trecuţi cît şi faptul că gospodăria noastră se află numai la 20 km de Bucureşti, în anii ce vor urma vom pune un accent deosebit pe dezvoltarea grădinii de legume şi zarzavat, pe creşterea sectorului zootehnic în special a vacilor de lapte, a fermei de porci şi a fermei de păsări.

Ferma de păsări va fi compusă mai ales din păsări de apă (raţe, gişte), pentru dezvoltarea căreia vom face construcţii chiar pe marginea rîului Sabar.

Analizînd rentabilitatea culturilor tehnice din acest an, plănuim să extindem suprafeţele cultivate cu sfeclă de zahăr şi floarea-soarelui, culturi dovedite ca foarte rentabile. Ne-am gîndit ca fiecăreia din ele să-i atribuim cîte 25-30 de hectare. De asemenea, vom mări suprafaţa de grădină pînă la 15 hectare. In legumicultură ne vom ocupa mai ales de legume timpurii şi semitimpurii.

Trebuie să mai arăt că la cultura grîului, anul acesta am obţinut o producţie slabă de numai 1.150 kg la ha. Aceasta se datoreşte desigur în mare măsură secetei ce a bîntuit pe la noi în perioada formării spicelor, dar şi faptului că nu am aplicat acestei culturi îngrăşăminte chimice. Pentru 1960 vom lua măsurile necesare să folosim îngrăşăminte chimice date în timpul vegetaţiei pe cel puţin 50 de hectare din cele 100 de ha însămînţate cu grîu în această toamnă.

Acordînd o atenţie deosebită bazei furajere în lumina sarcinii trasate de plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie a.c., pentru dezvoltarea ce trebuie s-o ia sectorul zootehnic, şi în special al vacilor de lapte, precum şi a măririi productivităţii lor, pentru 1960 am destinat plantelor furajere 50 de ha din care 10 ha porumbului pentru siloz. In acest fel vom asigura o productivitate crescută a animalelor noastre de producţie, o cantitate mai mare de produse animale-marfă în condiţii foarte economice.

Ne-am propus să mărim ferma de vaci de la 27 la 35 şi chiar 40 de capete, ferma de oi de la 250 la 300 capete şi să înfiinţăm o fermă de păsări de 500-600 de capete.

CRISTESCU EUGEN
preşedintele gospodăriei colective din Dobreni, raionul Vidra, regiunea Bucureşti

De curînd, gospodăria colectivă „Elena Pavel" din satul Plopşorul, comuna Daia, raionul Giurgiu, a împărţit membrilor săi veniturile pe anul acesta. Colectiviştii care au muncit cu tragere de inimă şi-au îndestulat casele cu de toate. Familia colectivistului Ilie Stancu, de pildă, a primit pentru cele 1.050 zile-muncă lucrate 4.200 kg de porumb şi 10.500 lei, pe lîngă importante cantităţi de grîu, legume etc.

CIFRE ŞI FAPTE din gospodăriile colective

● Convinşi că în dezvoltarea averii obşteşti se află izvorul unor mari venituri, membrii gospodăriei agricole colective „Ilie Pintilie" din comuna Pogoanele au ca proprietate obştească 50 de vaci, 42 de scroafe, 800 de oi, aproape 600 păsări şi 98 stupi. Anul acesta, gospodăria a vîndut pe bază de contract 50 de porci graşi.

● Drept urmare a aplicării regulilor agrotehnice, colectiviştii din Ziduri, raionul Rîmnicu-Sărat au obţinut în acest an recolte bogate. Pentru hărnicia lor, colectiviştii primesc la fiecare zi-muncă cîte 8,700 kg. porumb, 2,500 kg. grîu, 0,400 kg. zahăr şi alte produse, precum şi cîte 20 de lei. Colectivistul Costică Olteanu, bunăoară, primeşte 2.610 kg. porumb, 750 kg. grîu, 120 kg zahăr şi însemnate cantităţi de legume şi furaje, şi peste 6.000 lei.

● Mergînd pe linia dezvoltării fondului de bază, membrii gospodăriei colective din comuna Mădăraş, regiunea Baia-Mare, au repartizat în acest an pentru mărirea acestuia, 4,5 vagoane de grîu, porumb şi floarea-soarelui, precum şi suma de 300.000 lei din veniturile băneşti ale gospodăriei.

● Cultura legumelor şi zarzavaturilor a adus în acest an frumoase venituri băneşti gospodăriei colective „Lupta noastră" din Săveni, regiunea Suceava. Astfel, de pe 13 hectare, gospodăria a încasat pînă la 1 noiembrie suma de 115.000 lei. Colectiviştii au apreciat că, după valorificarea întregii cantităţi de zarzavaturi, venitul la fiecare hectar de grădinărie, va trece de 10.000 lei.

● Gospodăria colectivă „1 Mai" din comuna Pădureni, regiunea Timişoara, posedă 140 bovine, 470 porcine, peste 300 oi de rasă şi a hotărît să dezvolte sectorul zootehnic. In acest scop, pînă la sfîrşitul acestui an, vor fi cumpărate 32 de vaci, 500 de păsări, ouătoare şi 50 familii de albine.

Toată grija pentru culturile de legume forţate în răsadniţe

In ultimii ani, producerea şi aprovizionarea cu legume proaspete a oraşelor şi centrelor muncitoreşti a luat o tot mai mare dezvoltare. Şi în acest an, conducerile multor gospodării de stat au acordat atenţia cuvenită însămînţării la timp a culturilor de legume forţate în răsadniţe şi chiar în sere. In legătură cu această problemă am trecut zilele acestea prin gospodăriile de stat din bazinul de aprovizionare a Capitalei.

Prin gospodăriile de stat din bazinul de aprovizionare a Capitalei

—★★★—

„CINE SE SCOALĂ DE DIMINEAŢĂ"...

Iată-mă la trupul „Motoc" al gospodăriei de stat Mogoşoaia. Aci, pe o suprafaţă de 1.000 de metri pătraţi protejată de un gard de rogojini, numeroase muncitoare — sub îndrumarea maistrului de cultură Andreescu Ion — amenajează de zor straturile în o serie de răsadniţe. Alături, pe 2.000 de metri pătraţi mă întîmpină priveliştea a zeci şi zeci de răsadniţe descoperite. Aci ridichile, mărarul, pătrunjelul verde şi salata însămînţată la 15 noiembrie surîd vesele în dimineaţă.

— La 28 decembrie, îmi spune tov. Andreescu Ion, de aci vom livra primele cantităţi de legume proaspete. In răsadniţele pe care le amenajăm în prezent, vom semăna spanac.

De la tov. Nedelcu, directorul gospodăriei şi de la inginerul Manolescu Aristide, am aflat că anul acesta gospodăria de stat Mogoşoaia a extins cultura legumelor forţate în răsadniţe, la 30.000 m.p., faţă de numai 5.000 m.p. cît s-au cultivat anul trecut.

La brigada de la trupul Băneasa a fost amenajată în acest an cu resurse locale şi o seră cu o suprafaţă de peste 100 m.p. Aci, s-au semănat ardei iute şi castraveţi.

— In acest an, mi-a spus la plecare contabilul şef al gospodăriei, voim să realizăm de pe urma culturilor de legume forţate un venit de peste 500.000 lei, faţă de numai 8.100 lei cît am dobîndit anul trecut.

IN SCOPUL REDUCERII PREŢULUI DE COST

In faţa clădirilor secţiei „sere" a gospodăriei de stat Roşia, pe un teren pe care anul trecut s-au produs culturi mai puţin valoroase, acum se întind răsadniţe acoperite cu rogojini, în care se cultivă diferite legume.

— Pentru unele culturi am folosit o metodă cu ajutorul căreia sîntem încredinţaţi că vom reduce mult preţul de cost, mi-a spus tov. ing. Mogoş Gh. Anume, pe aproape 3.000 m.p. am executat întîi arătură adîncă la 22—25 cm. Această suprafaţă a fost fertilizată bine, încorporînd sub brazdă o mare cantitate de gunoi de grajd. O dată cu pregătirea terenului, am adăugat şi un strat de 30 cm de mraniţă. Am făcut apoi plantatul arpagicului pe 750 m.p., al usturoiului pe 200 m.p., însămînţatul salatei pe 400 m.p. etc. Cînd plantele au avut 4-5 cm, am aplicat deasupra straturilor tocuri de răsadniţe cu geamuri, iar în jurul lor am făcut poteci cu gunoi de grajd proaspăt. Culturile s-au dezvoltat deosebit de bine. Incepînd de mîine, vom livra primele cantităţi.

CÎND LIPSEŞTE PREOCUPAREA

Gospodăria de stat Dudu a cultivat în acest an 365 ha cu legume. In această unitate există mulţi maiştri de cultură şi muncitori permanenţi specializaţi în cultura legumelor. Era firesc aşadar, ca conducerea gospodăriei să acorde atenţia cuvenită producerii de culturi forţate în răsadniţe, luînd din timp măsurile ce se impun. Anul trecut, gospodăria a cultivat culturi forţate pe 4.800 m.p. Dar în loc să se fi obţinut venituri, s-au înregistrat pierderi (faţă de 30.674 lei cheltuiţi s-au realizat numai 7.060 lei) din vînzarea legumelor obţinute de la culturi forţate. De ce oare? Pentru că culturile forţate au fost însămînţate tîrziu, după ce s-au scos răsadurile necesare culturii mari de legume.

Fireşte, atunci pe piaţă s-au găsit legume în cantităţi mai mari, produse în cîmp, şi ca atare preţurile oferite au fost mult mai mici decît cele scontate. Dar gospodăria n-a tras învăţăminte din această „experienţă". Suprafaţa ce va fi cultivată cu culturi forţate n-a fost mărită, iar deocamdată s-au însămînţat la centrul gospodăriei numai 1.000 m.p. de salată. Restul suprafeţelor se vor însămînţa ca şi în anul trecut — după ce se vor scoate răsadurile pentru culturile de legume din cîmp. Pe locul liber din terenul unde am văzut răsadniţele în care s-a semănat salata, s-ar fi putut amenaja o suprafaţă de cel puţin încă 1.000 m.p. cu alte legume. Dar terenul e plin de vrejuri de roşii. Pe lîngă gard stau stive de tocuri şi rame de răsadniţă cu numeroase geamuri sparte, în bătaia zăpezii şi a ploilor.

Nu poate fi socotită mulţumitoare nici suprafaţa de 625 m.p. însămînţată cu arpagic şi pătrunjel la gospodăria de stat Bragadiru, unitate care are o valoroasă experienţă în sectorul legumicol şi care posedă utilaj suficient pentru extinderea acestor culturi. După cum nu-şi găseşte explicaţie nici faptul că la gospodăria de stat Pantelimon — unde se intenţionează a se însămînţa 7.000 m.p. cu legume forţate în răsadniţe, această acţiune n-a început încă. Se pune de asemenea întrebarea: cum se explică faptul că la secţia Voluntari a gospodăriei de stat Afumaţi, deşi există 2 sere cu o capacitate de cîte 178 m.p. fiecare, acestea stau goale, în loc să se fi organizat cultivarea legumelor forţate sau cel puţin producerea răsadurilor pentru culturile forţate în răsadniţe?

Socotim că principala cauză a acestor stări de lucruri este lipsa de preocupare ce se manifestă în astfel de unităţi faţă de problema producerii de legume forţate în vederea unei mai bune aprovizionări a oamenilor muncii din Capitală cu astfel de produse foarte apreciate.

CONCLUZII

Gospodăriile de stat unde încă există lipsuri serioase ca cele arătate mai sus au datoria să ia măsurile tehnico-organizatorice necesare pentru grăbirea însămînţărilor de culturi forţate.

Totodată, este necesar ca Direcţia generală a desfacerii din Departamentul Gostat, care îndrumă activitatea gospodăriilor de stat din bazinul de aprovizionare a Capitalei, să ia măsuri concrete pentru extinderea pe scară largă a legumelor forţate în răsadniţe. Faptul că nici pînă la 15 decembrie 1959, la această direcţie nu se ştia măcar unde şi ce suprafeţe s-au însămînţat cu astfel de culturi, demonstrează că nu s-a acordat atenţia cuvenită acestei importante acţiuni.

Nu e tîrziu nici acum ca Direcţia generală a desfacerii din Departamentul Gostat să acorde sprijinul necesar gospodăriilor de stat în subordine, în scopul îndeplinirii importantei sarcini pe care o au de a aproviziona permanent Capitala cu legume proaspete şi la un preţ de cost cît mai scăzut.

AL. RAICU

Din experienţa gospodăriei agricole colective din Bulgăruş în cultivarea sfeclei de zahăr

In gospodăria colectivă „Lev Tolstoi" din comuna Bulgăruş, regiunea Timişoara, cultura sfeclei de zahăr se bucură de atenţia cuvenită. Pe măsură ce a crescut suprafaţa gospodăriei a sporit şi suprafaţa cultivată cu sfeclă de zahăr. In 1955, de exemplu, cînd gospodăria avea numai 671 de hectare, s-au cultivat cu sfeclă de zahăr 50 de ha. In 1958 această suprafaţă a crescut la 120 de ha (gospodăria avea 1.471 ha), iar în acest an din cele 2.386 de ha ale gospodăriei au fost cultivate cu sfeclă de zahăr 204 ha.

Experienţa anilor le-a dovedit colectiviştilor din Bulgăruş că prin aplicarea regulilor agrotehnice, producţia de sfeclă de zahăr poate fi mereu sporită. Astfel, de prin 1955, ei au acordat o mai mare atenţie alegerii şi pregătirii terenului, folosirii de îngrăşăminte naturale şi chimice, executării lucrărilor de întreţinere la timp şi bine. Ca urmare, munca lor le-a fost din plin răsplătită. Dacă în toamna anului 1955 au scos numai cîte 19.400 kg de sfeclă la ha, în 1957 au realizat cîte 31.861 kg la ha, iar în acest an frumoasa recoltă de 44.396 kg la ha.

Odată cu ridicarea producţiei medii la ha şi mărirea suprafeţei cultivate, sfecla de zahăr a adus gospodăriei venituri băneşti tot mai mari. In anul trecut, de exemplu, din venitul bănesc total de 2.592.128 lei, 1.350.000 lei provin din cultura sfeclei de zahăr. In acest an venitul bănesc realizat din predarea producţiei de sfeclă este de 3.342.446 lei. Gospodăria a mai primit 83.561 kg. de zahăr a cărui valoare se ridică la 752.049 lei, ceea ce înseamnă un venit de 4.094.495 lei, adică cîte 20.071 lei de fiecare hectar cultivat cu sfeclă de zahăr. Trebuie arătat că în afară de bani şi zahăr, gospodăria mai primeşte de la fabrica de zahăr peste 400 de vagoane de borhot.

Iată cum s-a obţinut cîte 44.396 de kg de sfeclă de zahăr la ha:

De ani de zile colectiviştii din Bulgăruş s-au convins că sfecla merge bine după păioase şi într-un teren bine pregătit. De aceea, de îndată ce au recoltat grîul ei au dezmiriştit printre clăi. După două săptămîni de la dezmiriştit, au făcut cu tractoarele arătură adîncă de vară la 25-30 cm, după care s-a grăpat. Inainte de această lucrare colectiviştii au cărat pe 120 ha cîte 30 de tone de gunoi de grajd, care a fost încorporat în sol odată cu arătura adîncă de vară. Ogorul a fost apoi lăsat aşa pînă în primăvară.

Pentru a fertiliza şi restul de teren, colectiviştii au împrăştiat cu mîna în mustul zăpezii — între 3-4 martie — cîte 396 kg superfosfat şi azotat de amoniu la ha. Ingrăşăminte chimice au administrat şi pe terenul fertilizat cu gunoi de grajd dînd cîte 200 kg superfosfat la ha. Pe întreaga suprafaţă au dat 80.850 kg de îngrăşăminte chimice. La cîteva zile după împrăştierea îngrăşămintelor chimice, cînd terenul s-a zvîntat, s-a executat discuirea la 10-12 cm adîncime pregătind astfel un pat bun germinativ. Insămînţarea au început-o la 7 martie, fiind însă întreruptă de timpul nefavorabil. S-a continuat însămînţarea la 19 martie, iar la 21 martie s-a terminat în întregime. După însămînţare s-a grăpat cu grape cu lanţ şi s-a tăvălugit. Adîncimea de însămînţare a fost de 6-7 cm iar distanţa între rînduri de 40 cm. S-a dat cîte 20 de kg sămînţă la ha.

■ SUPRAFAŢA CULTIVATĂ IN ACEST AN CU SFECLĂ DE ZAHĂR A FOST DE 204 HA. FAŢĂ DE 120 HA. IN 1958 ■ DE LA 19.400 KG. LA 44.396 KG. SFECLĂ LA HA. ■ 4.094.495 LEI VENIT BĂNESC REALIZAT DIN CULTURA SFECLEI DE ZAHĂR ■ VENITUL BRUT LA HA. ESTE DE 20.071 LEI

—★★★—

După însămînţare, 3-4 zile timpul a fost frumos. Apoi a plouat, ceea ce a contribuit la formarea unei scoarţe la suprafaţă înlesnind astfel evaporarea apei din sol. Pentru a împiedica acest lucru s-a început şi executat praşila oarbă cu multă grijă pentru a nu deranja rîndurile, lucrare ce a înlesnit răsărirea plantelor. La 12 zile, după această lucrare, s-a împrăştiat pe întreaga suprafaţă cîte 100 de kg superfosfat şi aproape 100 kg de azotat de amoniu după care s-a executat printre rînduri o praşilă cu praşitoarele trase de cai. Răritul s-a început la 1 mai şi a durat numai trei zile. Inainte de a se executa această importantă lucrare brigadierii au arătat colectiviştilor importanţa ce o are răritul în obţinerea de producţii mari la ha. Fiind cointeresaţi în această privinţă — s-a introdus retribuirea muncii şi după producţie — colectiviştii au respectat indicaţiile date. Astfel, ei au lăsat cele mai viguroase plante la 18-20 cm între ele, transplantînd plante pe locurile unde nu răsăriseră. In felul acesta la fiecare metru pătrat au fost asigurate cîte 11-12 plante. A urmat apoi cea de-a doua praşilă făcută cu sapa, între zilele 18-21 mai. Praşila a treia a fost efectuată tot cu sapa după 12 zile, iar a patra s-a executat cu praşitoarele trase de cai, începînd de la 8 iunie şi pînă la 11 iunie.

In urma acestor lucrări, solul a fost ţinut mereu afînat şi curat de buruieni, iar plantele s-au dezvoltat viguros. Ici, colo au mai apărut cîte o buruiană care au fost însă zmulse de colectivişti prin plivit. De asemenea, la multe plante au apărut lăstari floriferi care au fost înlăturaţi prin tăiere cu secera.

Recoltatul s-a început la 27 iulie şi a continuat pînă la 27 noiembrie, cînd au terminat de predat întreaga cantitate de 9.056.798 kg de sfeclă de zahăr fabricii de zahăr, ceea ce înseamnă că producţia medie la ha a fost de 44.396 kg.

Pe unele parcele, colectiviştii au scos o producţie şi mai mare la ha. Ion Dan din brigada a I-a, de pildă, de pe 0,33 ha a recoltat 19.620 kg, adică 59.448 kg la ha, Vasile Roman, din aceeaşi brigadă, a realizat o recoltă medie de 57.357 kg.

Recolte de peste 50.000 kg de sfeclă de zahăr la ha au scos şi alţi colectivişti, întărindu-le astfel convingerea că posibilităţile sporirii producţiei la sfeclă de zahăr nu sînt încă epuizate în gospodăria lor.

V. CAZACU

Intovărăşiţii din Corcova vor scoate rod înzecit

Coşustea e un pîrîu care şerpuieşte sprinten pe valea Corcovei şi se varsă lîngă Streahaia în Motru. De ani de zile, corcovenii o ştiu ce-i poate osul. Cînd ploua sau se topeau nămeţii, Coşustea prindea viaţă, se învolbura peste maluri, inundînd cîmpurile, apoi se trăgea cuminte în albia ei cît palma şi-şi ducea cuminte la vale cele două-trei căuşe de apă, pierzîndu-se în Motru.

Intr-o vară însă, cu vreo doi ani în urmă, corcovenii au ieşit uimiţi pe malul apei, privindu-o cu mare nedumerire. Nu plouase de cîteva săptămîni şi cu toate astea Coşustea venise mare. Bolboroseau apele pe albia ei îngustă ca mînate de furtună.

Curînd oamenii s-au dumirit. Ce se întîmplase? Sus, pe Cîmpul Mare, acolo unde-şi au tarlalele întovărşiţii din Corcova, se fora o sondă pentru prospecţiuni geologice. Sondorii lucrau de zor şi cînd au ajuns cu foratul la 30 de metri oamenii au dat de-o vînă puternică de apă. Ca un vulcan din inima pămîntului a izbucnit cu mare putere o coloană care arunca afară cîte 5 vagoane de apă pe oră. Directorul gospodăriei de stat, inginerul Titi Paterău şi inginerul viticol Gh. Constantinescu, au atras atenţia întovărăşiţilor din Corcova ce mare sursă de venituri poate deveni uriaşul izvor din Cîmpul Mare. Imediat cele 130 de familii de întovărăşiţi din comună au ieşit la lucru şi curînd lîngă sondă s-a format un lac mare de acumulare.

Acum întovărăşiţii din Corcova au hotărît să facă, după sfatul inginerilor, un dig lung de 1.500 m care să abată apele sondei către terenurile lor. Odată terminat digul, întovărăşiţii vor putea iriga, aşa cum au şi plănuit, 10 hectare de grădină şi 25 de hectare de plante prăşitoare. Tehnicianul agricol al comunei Corcova, Gh. Ribu le-a arătat întovărăşiţilor cum să facă lucrările de îndiguire. Iar cuvîntul cel greu l-a spus tov. Constantin Viforeanu, inginerul şef al gospodăriei.

— Parcă ne-a pus aripi gura asta de apă, care pentru noi va fi un izvor de belşug, mi-a spus Gh. Z. Tudoranii, preşedintele întovărăşirii.

Intovărăşirea din Corcova, raionul Strehaia, regiunea Craiova, a păşit cu hotărîre pe calea indicată de statut. La Corcova întovărăşiţii şi-au adus tot pămîntul în perimentrul întovărăşirii, iar lucrările le-au făcut parte cu tractoarele S.M.T.-ului Strehaia, parte cu atelajele lor. Lucrînd pămîntul bine, ei au obţinut recolte mari: la grîu 1870 kg, la orz 2.100 şi 2.500 kg la hectar porumb boabe.

Din contractarea a 6.000 kg grîu, 5.500 kg floarea-soarelui, 18.200 kg porumb şi sfeclă de pe 25 hectare, au avut venituri frumoase.

Din aceste venituri au plătit lucrul, 4.000 lei pentru 30.000 cărămizi cu care îşi construiesc o magazie de cereale şi mai au la fondul de bază pe lîngă unelte şi 6.000 lei.

Printre fruntaşii întovărăşirii care sînt Mediegoniu C. N., Cojocaru Gh. Jianu, Gh. Gh. Angela, Tudoroiu, Anneanu Ana, Bărbulea C. I., Fineta Sosoi, Grula, Stelică şi alţii, l-am găsit şi pe Vlad Ilie, preşedintele sfatului popular. La Corcova s-a trezit din picoteala ei Coşustea şi-a pornit spre Motru clocotind în spume. Sus, pe Cîmpul Mare, acolo unde sonda aruncă din adîncuri cîte 50 de tone de apă pe oră, oamenii meşteresc diguri să îndrume apa şi şanţuri pentru irigaţii pe tarlalele lor pe care la anul, vorba lui Tudoroiu, vor scoate „rod înzecit".

I. TERBESCU

Obiectivul principal în agricultură

(Urmare din pag. 1-a)

peste 35 la sută. După date preliminare, staţiunile de maşini şi tractoare vor executa pînă la sfîrşitul anului cu aproximativ 2,5 milioane hectare arătură normală mai mult decît în 1958. Concomitent, preţul de cost pe hectarul de arătură normală se reduce cu mai mult de 20 la sută.

Cercetările oamenilor de ştiinţă în diferitele domenii ale agriculturii au luat o mai mare amploare. Ele sînt tot mai larg cunoscute şi răspîndite în practica unităţilor agricole de stat şi cooperatiste. La sporirea producţiei agricole un rol de seamă l-a avut folosirea unor seminţe mai valoroase.

Oamenii muncii din agricultură au folosit mai bine şi mai calificat mijloacele tehnice şi materiale cu care partidul şi guvernul au înzestrat agricultura, au luptat cu entuziasm uneori învingînd condiţii naturale nefavorabile, pentru a pune la dispoziţie industriei şi populaţiei produse agricole mai multe şi de mai bună calitate, contribuind astfel la creşterea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc.

Agricultura ţării noastre se îndreaptă cu paşi siguri pe calea dezvoltării socialiste. **Obiectivul fixat de Congresul al II-lea al P.M.R. de a asigura pînă la sfîrşitul anului 1960 preponderenţa sectorului socialist al agriculturii, atît ca suprafaţă cît şi ca producţie marfă, a fost înfăptuit.**

Pentru anul 1960, în faţa oamenilor muncii din agricultură stau sarcini sporite: OBIECTIVUL PRINCIPAL ESTE CREŞTEREA PRODUCŢIEI VEGETALE ŞI ANIMALE. **Mari fonduri de investiţii, circa 4,4 miliarde lei, cu peste o pătrime mai mult decît în 1959, vor fi îndreptate spre înzestrarea tehnică a agriculturii cu un număr însemnat de tractoare şi maşini agricole, extinderea lucrărilor de îmbunătăţiri funciare, consolidarea sectorului agricol socialist.**

Dezvoltarea mecanizării lucrărilor se va asigura prin **înzestrarea agriculturii cu peste 11.000 noi tractoare fizice, 14.000 semănători mecanice, 5000 combine etc.**, precum şi prin folosirea mai bună a parcului de tractoare şi maşini agricole.

Sînt prevăzute lucrări de îmbunătăţiri funciare pe mii de hectare în fiecare regiune, şi alte măsuri menite să asigure o folosire cît mai deplină şi raţională a pămîntului. In zonele cu umezeală insuficientă, se va iriga o suprafaţă mai mare decît anul acesta.

Multe din aceste lucrări de mare amploare urmează a fi înfăptuite pe baza experienţei din acest an în principal prin munca patriotică a maselor de oameni ai muncii.

Sporirea producţiei de carne, lapte, lînă prin creşterea efectivului de animale şi ridicarea productivităţii acestora va constitui şi în anul viitor o preocupare de seamă. Aşa cum a subliniat Plenara C. C. al P.M.R. din 3—5 decembrie, trebuie acordată cea mai mare atenţie dezvoltării culturii porumbului pentru siloz, care dă mari cantităţi de unităţi nutritive la hectar şi care constituie furajul de bază. Anul acesta a fost însilozată o cantitate dublă de porumb siloz. In anul viitor vor fi luate noi măsuri pentru extinderea suprafeţelor cultivate cu porumb siloz, pentru aplicarea unei agrotehnici superioare în scopul măririi producţiei la hectar şi asigurarea unui siloz de calitate cu un conţinut de proteină bogat.

Partidul şi guvernul îşi îndreaptă ca şi în alţi ani grija faţă de gospodăriile agricole colective, cărora li se acordă sprijin tehnic şi financiar. Gospodăriile colective sînt chemate ca alături de acest ajutor să folosească mai bine importantele resurse proprii, pentru construirea de adăposturi destinate animalelor, pentru cumpărarea de vite de rasă, amenajarea de terenuri pentru culturi irigate etc.

Ţinînd seama de rolul însemnat al cadrelor calificate, în timpul iernii vor fi organizate cursuri pentru ridicarea calificării la locul de producţie pentru toţi mecanizatorii, crescătorii de animale şi lucrătorii din sectorul vegetal — în toate unităţile de stat — şi vor fi extinse cursurile destinate ridicării cunoştinţelor cadrelor de conducere din unităţile agricole socialist-cooperatiste şi a membrilor acestora. **In anul 1960, numărul lucrătorilor din agricultură — care muncesc direct în producţie — va creşte cu aproximativ 1.300 noi cadre cu pregătire superioară şi 1.500 noi cadre cu pregătire medie.**

Lucrătorii de pe ogoare sînt chemaţi ca sub îndrumarea politică a organizaţiilor de partid, cu sprijinul tehnic al organelor de stat, să depună eforturi pentru sporirea producţiei agricole, în scopul întăririi economiei naţionale a patriei noastre, al creşterii continue a bunăstării întregului popor muncitor.

———

(Articol apărut în „Romînia Liberă" nr. 4719 din 15 decembrie a. c.).

Măresc fondul de bază

In acest an, colectiviştii din comuna Gugeşti, raionul Huşi, şi-au mărit efectivul de animale prin procurarea a încă 400 oi, şi 58 de bovine din care 20 de vaci de lapte. In prezent sectorul zootehnic al colectiviştilor numără 800 de oi, 145 de bovine din care 40 de vaci şi alte animale.

Continua dezvoltare a sectorului zootehnic a dus la creşterea fondului de bază al gospodăriei, care la sfîrşitul anului va depăşi suma de 1.200.000 lei.

Totodată ei au creat condiţii optime pentru adăpostirea animalelor construind un grajd pentru 50 de vaci şi un grajd pentru 30 cai. De asemenea, colectiviştii de aici au mai construit o remiză pentru unelte agricole ce se întinde pe o suprafaţă de 400 mp precum şi un garaj pentru cele 3 autocamioane ale colectivei la care au folosit numai materiale din resursele locale şi mîna de lucru din gospodărie.

AUREL CIULEI
corespondent

160 de S.M.T. au îndeplinit şi depăşit planul anual

160 de staţiuni de maşini şi tractoare din întreaga ţară anunţă îndeplinirea şi depăşirea, înainte de termen, a sarcinilor care le reveneau anul acesta. Pînă acum mecanizatorii au efectuat un volum de lucrări echivalent cu circa 9.260.000 hantri, cu 11 la sută mai mult de cît prevederile planului. Comparativ cu anul trecut, staţiunile de maşini şi tractoare au lucrat în plus peste 3.000.000 de hantri.

Gospodăria agricolă de stat „Costache Burcă" din regiunea Constanţa este cunoscută ca una din unităţile agricole cu o bogată experienţă în creşterea animalelor. Printre crescătoarele fruntaşe din gospodărie se numără şi tov. Elena Racuţi. Iat-o îngrijind o scroafă de la care a obţinut de la o fătare, 17 purcei.

Construcţii din fonduri şi resurse proprii

(Urmare din pag. 1-a)

a spus în expunerea făcută în faţa plenarei C.C. al P.M.R din 3-5 decembrie 1959: „Costul unor astfel de construcţii trebuie să fie potrivit destinaţiei lor — încît să nu se mai ajungă cum s-a întîmplat la unele gospodării colective, să-şi construiască grajd după destinaţie, însă sanatoriu după înfăţişare şi preţ de cost".

Este neîndoielnic că pentru costul ridicat al construcţiilor vinovate sînt în primul rînd organele tehnice ale sfatului popular raional. Am călătorit în tren cu un tehnician constructor de la sfatul popular raional. Intre altele tehnicianul îmi spunea: „Ce are Becicherecul Mic nu-i nimic. Să vedeţi construcţiile gospodăriei colective din Beşenova Nouă! Parcă-s monumente". Entuziasmul tînărului constructor s-ar fi topit desigur dacă în afară de frumuseţe, durabilitate, capacitate etc. s-ar fi interesat mai îndeaproape şi cît costă o asemenea construcţie cît revine din preţul ei total de cost pe cap de animal sau metru pătrat de suprafaţă utilă.

Pe lîngă proiectele care nu prevedeau soluţii ieftine, la urcarea preţului de cost al construcţiilor ridicate la gospodăria agricolă colectivă „Drum nou" au contribuit şi alţi factori între care se numără şi costul mîinii de lucru. Construcţiile s-au ridicat prin munca echipei de constructori colectivişti care numără 58 de oameni. Munca colectiviştilor duce, în mai toate cazurile, la ieftinirea construcţiilor ceea ce e în folosul gospodăriei şi al membrilor ei. La acelaşi lucru s-ar fi ajuns şi la gospodăria agricolă colectivă „Drum nou" dacă pentru echipa de constructori ar fi existat norme mai economice. Normele fiind mici, la construcţii s-au consumat foarte multe zile-muncă. Adăugind la aceasta faptul că în gospodăria agricolă colectivă „Drum nou" valoarea unei zi-muncă depăşeşte 50 de lei vedem că costul mîinii de lucru a urcat mult costul construcţiilor.

Spuneam la început că în folosirea mijloacelor proprii la lucrările de investiţii, gospodăria agricolă colectivă din Becicherecul Mic are o experienţă pozitivă. Cele cîteva observaţii critice — deşi importante — nu anulează de loc această experienţă. Ele arată numai că gospodăria putea să folosească mai eficient mijloacele de care a dispus pentru a obţine rezultate şi mai bune.

E bine ca adunarea generală pentru dări de seamă care va avea loc nu peste mult timp să ţină seama de aceste observaţii şi să analizeze temeinic modul cum au fost folosite mijloacele proprii ale gospodăriei la lucrările de investiţii. Aceasta va ajuta gospodăria la întocmirea noului plan de producţie care va prevede probabil între altele, construirea a încă unul — două silozuri şi a două grajduri de animale mari. O bună analiză a modului de îndeplinire a planului de producţie pe anul în curs va asigura o bună planificare a producţiei agricole în gospodăria colectivă pentru anul 1960.

SUB SEMNUL LUPTEI PENTRU PACE ŞI PROGRES SOCIAL

Capitala ţării noastre a găzduit între 14 şi 17 decembrie cea de-a XX-a sesiune a Comitetului Executiv al Federaţiei Sindicale Mondiale. Sindicatele şi oamenii muncii din ţara noastră, alături de cei din toate ţările, au urmărit cu viu interes lucrările sesiunii. Şi este firesc acest interes deoarece din totdeauna obiectivele de luptă ale Federaţiei Sindicale Mondiale au fost legate de cele mai arzătoare probleme care preocupă pe oamenii muncii şi sindicatele de pretutindeni.

Conducătorii F.S.M., conducători ai centralelor sindicale naţionale afiliate acestei puternice organizaţii mondiale, întruniţi în cea de-a XX-a sesiune a Comitetului Executiv al F. S. M., au dezbătut tocmai asemenea probleme. In primul rînd a fost luată în discuţie, pe baza raportului prezentat de tovarăşul Louis Saillant, secretar general al F.S.M., problema activităţii Federaţiei Sindicale Mondiale în condiţiile actualei evoluţii a situaţiei internaţionale, evoluţie care, după cum se ştie, este dominată de epocala propunere a guvernului Uniunii Sovietice cu privire la dezarmarea generală şi totală, de succesul vizitei istorice întreprinse în Statele Unite de către N. S. Hruşciov, ca şi de apropiata întîlnire la cel mai înalt nivel. Consolidarea şi dezvoltarea continuă a sistemului mondial al socialismului au un rol determinant în destinderea internaţională.

Oamenii muncii de pretutindeni sînt cei mai interesaţi în triumful principiilor coexistenţei paşnice între toate statele, indiferent de orînduirea lor social-politică, în victoria cauzei nobile a păcii. Dezarmarea generală şi totală înseamnă nu numai un viitor scos definitiv de sub primejdia unui nou şi groaznic război, dar înseamnă şi o viaţă mai bună, despovărată de risipirea an de an a zeci de miliarde de dolari pentru înarmări, sumă ce ar putea servi dezvoltării economiei şi ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc din toate ţările.

Povara înarmărilor apasă din ce în ce mai greu asupra maselor muncitoare. Numai pactul agresiv N.A.T.O. înghite anual pentru înarmări uriaşa sumă de 60 de miliarde de dolari, fonduri cu care s-ar putea asigura pîinea pe un an întreg pentru toată populaţia globului pămîntesc sau s-ar putea construi locuinţe pentru 10 milioane de familii.

In aceste condiţii are o deosebită însemnătate lupta pe care Federaţia Sindicală Mondială o duce, în ansamblul forţelor progresiste mondiale, pentru cauza păcii. Lucrările recentei sesiuni au scos şi mai mult în evidenţă eforturile rodnice pe care le depune Federaţia Sindicală Mondială pentru înfăptuirea unităţii de acţiune a tuturor oamenilor muncii şi sindicatelor în lupta pentru pace şi o viaţă mai bună. Aşa cum sublinia tovarăşul Louis Saillant în raportul său, activităţile F.S.M. se desfăşoară pe frontul mondial al luptei pentru pace, drepturi democratice şi independenţa popoarelor şi pe frontul revendicativ în problemele economice şi sociale. Intre aceste fronturi există o foarte strînsă legătură. Rolul F.S.M. a constat şi constă întotdeauna în a lămuri masele asupra legăturilor strînse care există între aceste două aspecte ale luptei lor muncitoreşti.

Fără a-şi părăsi poziţiile sale în problemele de clasă, Federaţia Sindicală Mondială a depus eforturi deosebite pentru a uni pe oamenii muncii pe baza revendicărilor lor comune. Acţiunea ce se desfăşoară în prezent în cadrul Comitetului internaţional de solidaritate cu sindicatele şi oamenii muncii din Algeria este o experienţă de front unic între centralele sindicale afiliate la F.S.M., la C.I.S.L., sau autonome, experienţă care dovedeşte capacitatea F.S.M. de a găsi limbajul comun şi de a crea şi organiza acţiunea comună.

Principalul obstacol care stă în calea dezvoltării normale a unităţii de acţiune este politica de obstrucţie sistematică practicată de grupul conducător al C.I.S.L. Politica cercurilor conducătoare sindicale duşmane unităţii caută să situeze sindicatele pe o platformă de colaborare integrală de clasă. Aceste cercuri părăsesc încetul cu încetul ideea unui program sindical independent sau distinct de politica economică a monopolurilor capitaliste; ele aderă, din ce în ce mai mult, la concepţia unui program sindical bazat pe o aşa zisă comunitate de existenţă şi de interese între capital şi muncă. Muncitorii însă sînt cu totul de altă părere. Creşterea valului de greve, intensificarea luptei clasei muncitoare din diferite ţări capitaliste sînt mărturii grăitoare că masele muncitoare nu sînt de acord să se supună voinţei monopolurilor.

De bună seamă că lucrările recentei sesiuni a Comitetului Executiv al F.S.M., importantele hotărîri luate în cadrul sesiunii, vor contribui ca Federaţia Sindicală Mondială să poată da un ajutor şi mai substanţial oamenilor muncii în lupta pe care ei o consideră necesară pentru a da o linie justă de acţiune organizaţiilor lor sindicale. Lucrările recentei sesiuni, amplele discuţii care s-au desfăşurat în cadrul sesiunii, vor face fără îndoială ca lupta mondială şi concentrată pentru pace, pentru dezarmare generală şi totală, pentru interesele economice şi sociale ale oamenilor muncii să continue şi să se dezvolte ca şi mai plină de roade. Pe baza ţelurilor acestei lupte se realizează şi mai strîns unitatea forţelor muncitoreşti, unitatea tuturor sindicatelor şi a tuturor oamenilor muncii, stavilă puternică, de neclintit în calea forţelor reacţionare.

Hotărîrile sesiunii constituie deci o nouă şi importantă contribuţie a Federaţiei Sindicale Mondiale la triumful celor mai nobile idealuri ale omenirii contemporane — pacea şi prietenia între popoare. Oamenii muncii din ţara noastră îşi vor aduce, ca şi pînă acum, întreaga lor contribuţie la înfăptuirea nobilelor scopuri pe care şi le-a propus Federaţia Sindicală Mondială.

R. F. Germană acţionează în spiritul „războiului rece"

Zilele acestea, ziarele au publicat o declaraţie a guvernului sovietic în legătură cu pregătirile de război care au loc în Republica Federală Germană şi cu politica potrivnică înlăturării „războiului rece" pe care continuă s-o ducă guvernul acestei ţări.

Pentru orice om de bună credinţă a devenit limpede că în ultimele luni, datorită eforturilor neobosite depuse de Uniunea Sovietică în fruntea forţelor iubitoare de pace din întreaga lume s-au obţinut realizări pe calea slăbirii încordării internaţionale. Aceste constituie un început încurajator de creare a condiţiilor unei păci trainice şi de stabilire a unor relaţii normale între state. In viitor urmează să aibă loc tratative de răspundere care pot îndrepta statele pe calea reglementării problemelor internaţionale arzătoare, inclusiv a celei mai importante dintre ele — problema dezarmării.

In aceste condiţii era firesc ca guvernele tuturor statelor să-şi îndrepte eforturile spre înlăturarea obstacolelor care pot să împiedice succesul tratativelor. Opinia publică mondială aşteaptă din partea fiecărui guvern ca cel puţin să se abţină de la orice acţiuni care duc sau pot duce la apariţia unor noi dificultăţi de natură să frîneze înţelegerea.

Faptele dovedesc însă că guvernul R. F. Germane nu doreşte să păşească pe un asemenea drum ci, dimpotrivă, caută pe toate căile să împiedice destinderea, să creeze piedici în calea lichidării „războiului rece". Aşa cum se arată în declaraţia guvernului U.R.S.S., guvernul sovietic s-a adresat în repetate rînduri guvernului federal cerîndu-i să nu complice relaţiile dintre state prin diferite măsuri militare şi de altă natură şi să nu îngreuneze rezolvarea importantelor probleme internaţionale. Este îndeobşte cunoscut că adoptarea hotărîrii cu privire la înzestrarea Bundeswehrului cu arma atomică şi arme rachetă a dus la o agravare primejdioasă a încordării în Europa şi continuă să împovăreze relaţiile dintre state, împiedicînd reglementarea multor probleme nerezolvate, inclusiv a unei probleme atît de importante pentru poporul german ca unificarea Germaniei. In acelaşi timp o astfel de hotărîre nu a îmbunătăţit de loc situaţia internaţională a Republicii Federale Germane, ci a intensificat neîncrederea popoarelor europene faţă de politica sa.

Nu se poate să nu se observe, se spune în declaraţia guvernului sovietic, că, de regulă, guvernul R.F.G. începe să desfăşoare o activitate intensă în domeniul măsurilor militare tocmai atunci cînd se conturează o anumită destindere a încordării internaţionale, cînd se deschide perspectiva unei apropieri între statele din Est şi Vest. Cu o asemenea situaţie avem de-a face şi acum.

In ultimul timp, în cadrul Uniunii Europei occidentale au fost adoptate mai multe hotărîri îndreptate spre accelerarea reînarmării Germaniei occidentale. Guvernul R.F.G. foloseşte participarea sa în Uniunea Europei occidentale şi N.A.T.O. pentru sporirea continuă a înarmărilor.

In declaraţia amintită, guvernul sovietic atrage încă odată atenţia că aceste acţiuni ale guvernului R.F.G. sînt în contradicţie cu eforturile statelor care caută să pună capăt „războiului rece" şi cursei înarmărilor şi nu se pot împăca deloc cu propriile sale declaraţii că se pronunţă pentru dezarmarea generală, considerînd-o una din cele mai importante premise ale slăbirii încordării internaţionale. Politica guvernului R.F.G. nu dă temei să se presupună că ar dori într-adevăr ca la apropiata conferinţă la nivel înalt să fie reglementate pe cale paşnică problemele ivite după război.

Poporul nostru, alături de toate popoarele iubitoare de pace, este întru totul de acord cu sublinierea făcută în declaraţia guvernului sovietic că securitatea internaţională trebuie să se sprijine nu pe temelia şubredă a cursei înarmărilor şi a aşa-zis-ului echilibru militar, ci pe baza sănătoasă a unei colaborări rodnice şi reciproc avantajoase, pe încredere şi prietenie. Căutînd să intensifice cursa înarmărilor şi să creeze piedici în calea lichidării rămăşiţelor războiului mondial, declanşat de militarismul german, guvernul federal îşi asumă o gravă răspundere faţă de propriul său popor şi faţă de popoarele altor ţări. Este timpul ca guvernul federal să cumpănească încă odată şi cu toată seriozitatea la consecinţele pe care le pot avea pentru interesele păcii şi interesele naţionale ale poporului german măsurile de înarmare înfăptuite în Republica Federală Germană.

SPORT

Pentru consolidarea asociaţiilor sportive din satele regiunii Hunedoara

Competiţiile sportive de masă organizate anul acesta ne-au demonstrat că mişcarea de cultură fizică şi sport din mediul sătesc cunoaşte o dezvoltare tot mai însemnată. Numărul tinerilor ţărani muncitori care păşesc pe terenurile de sport creşte simţitor. De pildă, putem arăta că la prima etapă a concursurilor sportive din cadrul „Cupei Agriculturii" numai în regiunea Hunedoara au participat circa 12.000 de tineri şi tinere de la sate. Aceştia s-au întrecut cu multă pasiune la volei, fotbal, popice şi atletism. Deşi mare parte dintre concurenţi erau începători, totuşi ei au obţinut o serie de rezultate remarcabile. Astfel echipa feminină de volei a asociaţiei sportive „23 August" din comuna Bărăbanţi, raionul Alba, alcătuită din tinere ţărănci muncitoare, a cîştigat titlul de campioană regională. De asemenea, echipa masculină de popice a aceleeaşi asociaţii sportive s-a clasat pe primul loc la etapa regională. Apoi mai putem menţiona echipa masculină de volei a ţăranilor muncitori din comuna Bacia, raionul Hunedoara, ca şi echipa de fotbal a asociaţiei sportive „Mureşul" din Vinţul de Jos, raionul Alba, care s-au clasat, de asemenea, pe primele locuri la etapa regională, cîştigînd dreptul de a participa la turneul final al „Cupei Agriculturii".

Rezultate frumoase au mai obţinut tinerele Maria Filimon, Doina Cişmaş, Ana Buda, Emilia Suvoină, Maria Pop, Aurelia Cioboată ca şi tinerii Teodor Cristea, Doru Dîrşoveanu, Ioan Cristea, Aurelian Dadeş, Dumitru Vlaicu, Ioan Silvestru etc., care s-au clasat pe primele locuri la întrecerile de atletism.

Pe aceşti concurenţi, ca şi pe componenţii echipelor de volei, fotbal şi popice, am avut prilejul să-i vedem la finalele „Cupei Agriculturii" desfăşurate în comunele Troiţa, Miercurea Nirajului, Găleşti, din raionul Tîrgu Mureş. Ei au luptat cu multă dîrzenie pentru a obţine rezultate cît mai bune. Şi în parte au reuşit. Tînărul ţăran muncitor Ioan Cristea din comuna Teiuş, raionul Alba, s-a clasat pe locul 2 la concursul de săritură în lungime şi înălţime, juniori; Doru Dîrşoveanu s-a clasat pe locul 3 la proba de 100 m juniori; Maria Filimon a ocupat locul 2 în întrecerea cu cele mai bune concurente din regiunile Autonomă Maghiară, Stalin, Baia Mare, Cluj şi Oradea, la proba de înălţime junioare; iar Doina Cişmaş s-a clasat pe locul 2 la proba de 400 m junioare.

Comportările bune ca şi ţinuta sportivă a acestor concurenţi din satele regiunii Hunedoara au stîrnit admiraţia participanţilor la finalele „Cupei Agriculturii".

117 ASOCIAŢII SPORTIVE SĂTEŞTI

Stînd de vorbă cu conducătorul lotului de sportivi al regiunii Hunedoara, am aflat că activitatea membrilor asociaţiilor sportive săteşti pe anul acesta nu s-a rezumat numai la întrecerile sportive ale „Cupei Agriculturii". Ei au participat şi la concursurile sportive din cadrul Spartachiadei de vară, ca şi la campionatele şi concursurile sportive organizate de U.C.F.S. regiunea Hunedoara, de consiliile raionale de U.C.F.S. şi de cele 117 asociaţii sportive cîte sînt în prezent în această regiune. In special, se poate vorbi de frumoasa activitate pe care au desfăşurat-o asociaţiile sportive „Victoria" din comuna Dobra, raionul Ilia, „Recolta"-G.A.C. Vinerea, raionul Orăştie, „Prietenia"-G.A.C. Silvaşul Inferior, raionul Haţeg, „Mureşul"-Vinţul de Jos, raionul Alba, etc. Ţăranii muncitori din aceste comune îndrăgesc foarte mult sportul. Ei se deplasează cu căruţele atunci cînd echipele lor de fotbal sau volei susţin meciuri în comunele învecinate, pentru a-i susţine şi încuraja.

De asemenea ţăranii muncitori din regiune participă în număr foarte mare la acţiunile de dezvoltare a bazelor material-sportive de la sate. De exemplu, colectiviştii din comuna Vinerea au amenajat prin muncă voluntară un teren de fotbal şi o popicărie. De altfel, asociaţia sportivă „Recolta" din această comună se numără printre cele fruntaşe. Ea are secţie de fotbal, volei, tenis de masă şi popice.

Printre preocupările de seamă ale asociaţiilor sportive săteşti din regiunea Hunedoara, a fost şi creşterea numărului de membrii înscrişi în U.C.F.S. ca şi încasarea cotizaţiilor. La acest capitol se evidenţiază raionul Alba, care a reuşit să-şi îndeplinească planul pe anul 1959 încă din luna septembrie. Astfel, în raionul Alba sînt 11.400 membri înscrişi în U.C.F.S. şi s-au încasat 118.000 lei din cotizaţii.

ALEGERILE NOILOR CONSILII DE CONDUCERE ALE ASOCIAŢIILOR SPORTIVE

Din cifrele şi datele menţionate mai sus se poate vedea că mişcarea de cultură fizică şi sport din satele regiunii Hunedoara este în plină dezvoltare. Dar acest lucru nu trebuie să mulţumească pe activiştii sportivi de la U.C.F.S. regiunea Hunedoara. Ei trebuie să ducă o muncă intensă pentru consolidarea asociaţiilor sportive săteşti, care îşi vor alege, în curînd, noile consilii de conducere. Acestea vor trebui să fie sprijinite ca să desfăşoare o activitate organizată şi continuă.

O dată cu sosirea iernii, activitatea competiţională nu trebuie să înceteze. Asociaţiile sportive săteşti pot organiza concursuri sportive pe plan local, după posibilităţile şi condiţiile existente, la tenis de masă, şah, trîntă, popice, schi, patinaj, săniuţe, etc.

M. L.

Cîmpiile Turkmeniei au fost îndestulate cu apă

Secetă. Ea aducea grele nenorociri oamenilor din Turkmenia. Piereau sub arşiţa soarelui recoltele daihanilor, se uscau viile, se pîrjoleau păşunile vitelor. Chiar şi în raioanele din apropiere de marele fluviu Amu-Daria, agricultorii nu puteau aduce apa pe fîşiile lor de pămînt.

O dată cu instaurarea puterii sovietice, una din problemele de primă urgenţă a fost grija pentru apă. La arhiva centrală de stat a R.S.S. Turkmenia se păstrează copia memoriului înaintat în 1925 Preşedintelui Comitetului executiv al U.R.S.S. Kalinin, de către daihani — membri ai Uniunii „Koşci" din raionul Ceardjuisk. Iată ce se spunea în memoriu:

„Deoarece locuim în raionul Ceardjuisk muncim din greu. Dar munca aceasta grea nu dă rezultate bune, pentru că în timpul udatului recoltelor, nu avem apă suficientă; la aratul pămîntului nu avem vite de fel, la semănat nu avem seminţe. Noi, cei 3000 de membri ai Uniunii „Koşci", vă rugăm să ajutaţi gospodăriile aulelor şi chişlacelor (sate şi cătune în Asia Centrală) care face parte din această Uniune a raionului Ceardjuisk. In prezent, la curăţarea arîcelor (rigole de distribuţie în Asia Centrală) noastre lucrăm cîte 70 de zile şi aducem apa de la o depărtare de 60—70 de ceakrîne. Dar ea nu ajunge decît pentru două luni de udat recolta. Dacă statul ne va trimite însă maşini de apă, va ajuta foarte mult gospodăriile chişlacelor. De exemplu, făcînd semănăturile în condiţii foarte grele, noi realizăm abia 10 puduri de grăunţe la tanap. Dacă vom uda însă pămînturile cu maşinile şi le vom asigura apă suficientă, vom realiza cîte 30—40 puduri de grăunţe la tanap".

Această scrisoare este pătrunsă de credinţa adîncă în puterea statului celor ce muncesc, de siguranţa că statul va ajuta gospodăriile ţărăneşti rămase în urmă să scape de greutăţi. Şi, într-adevăr, guvernul a răspuns imediat rugăminţii ţăranilor din raionul Ceardjuisk. In Turkmenia au început lucrări de mare amploare pentru îmbunătăţirea sistemului de irigaţie. Intovărăşirile de îmbunătăţiri funciare organizate în republică au trecut imediat la instalarea unor noi sisteme de irigare, la îmbunătăţirea celor existente, la reglementarea resurselor naturale de apă. S-a creat un fond aşa-zis al irigărilor, care iniţial a pus la dispoziţie suma de 550 mii de ruble, destinată irigaţiilor.

Un răspuns direct la memoriul agricultorilor din raionul Ceardjuisk, l-au constituit lucrările de construcţie a unei serii de canaluri şi arice (rigole). S-au luat măsuri pentru asigurarea cu apă a ţăranilor şi în alte raioane din Turkmenia. Au fost efectuate lucrări de irigaţie în Artek, au fost betonate multe arice în regiunea Aşhabad. In Kara Kum, s-au renovat vechile fîntîni şi s-au construit altele noi. In a doua jumătate a anului 1925, în regiunea Marîisk au fost săpate noi numeroase canale mici şi astupate cele care se dovediseră a fi nefolositoare. In anul 1926 a început construirea canalului Bassaga—Kerkinsk care a fost terminat în anul 1930, în anii 1925—1926 a fost construit canalul Kara—Bentsk ş.a.m.d.

Aceste lucrări au avut o mare înrîurire asupra ridicării nivelului agriculturii în republică.

In prezent cîmpiile colhozurilor din R.S.S. Turkmenă sînt brăzdate de o reţea deasă de irigaţii. Ele sînt alimentate cu apă din canalele Bassaga-Kerkinsk, Covet-Iabek etc. precum şi din rezervoare de apă. Canalul Kara-Kum a adus apa din Amu-Daria colhoznicilor din oaza Murkabsk.

Munca istovitoare depusă pentru curăţirea sistemelor de irigaţie, care sustrăgea zeci de mii de oameni de la ocupaţia lor de bază de pe cîmpuri şi de la fermele de creştere a vitelor, a rămas ceva de domeniul trecutului, îndepărtat. Acum toată munca aceasta este mecanizată. In acelaşi raion, Ceardjuisk, al agricultorilor care adresaseră memoriul lor lui M. Kalinin, toate lucrările de curăţire a reţelei de irigaţie sînt efectuate de maşini-escavatoare. La dispoziţia acestei staţiuni sînt 68 de mecanisme-hidromonitoare (hidromonitor sau maşină de dragat prin aspiraţie) pompe aspiratoare de pămînt, escavatoare şi buldozere.

Cît de măreţ este drumul pe care l-a făcut republica Turkmenă în răstimpul care a trecut de la data cînd reprezentanţii Uniunii „Koşci" au cerut ajutorul lui Mihail Kalinin şi pînă astăzi.

A. SAHATMURADOV
A. KANDIMOV
colaboratori ştiinţifici la arhivele R. S. S. Turkmenă

Scurte ştiri DE PESTE HOTARE

In Uzbekistan s-au făcut experienţe de tratare a seminţelor de grîu cu raze, obţinîndu-se un nou soi de grîu cu însuşiri stabilite dinainte. Soiurile de grîu obţinute sînt rezistente la asemenea boli ca făinarea provocată de ciuperci, rugina şi tăciunele îmbrăcat. S-a obţinut un grîu nearistat, cu paiul rezistent, care ajunge repede la maturitate.

Au fost supuse iradierii două generaţii de plante. In prezent se studiază în ce măsură noile calităţi, apărute sub influenţa iradierii sînt transmise generaţiilor următoare.

A fost alcătuit un tabel cu doze critice de iradiere pentru 150 de soiuri şi el a fost predat tuturor instituţiilor sovietice de cercetări ştiinţifice care studiază problemele selecţionării grîului.

Seminţele iradiate sînt încercate pe cîmpurile a 35 de staţii experimentale din U.R.S.S. (Agerpres).

★ ★

Dacă înainte de război, Cehoslovacia producea anual mai puţin de 2.000 de autocamioane, anul trecut, uzinele ţării au produs peste 14.000 de astfel de maşini. In 1965, adică la sfîrşitul celui de-al treilea cincinal, producţia anuală de camioane va creşte pînă la 20.000.

In loc de 208 tractoare cît se produceau în anul 1937, Uzinele de tractoare din Cehoslovacia au dat ţării în 1958 aproximativ 25.000 de tractoare. In anul 1965, producţia anuală de tractoare va creşte la 43.000. In cursul celui de-al treilea plan cincinal, agricultura cehoslovacă va primi încă 124.000 tractoare.

Acum se hotărăşte în ateliere

(Urmare din pag. a 2-a)

maşinile a căror clasare a fost aprobată. Reparaţiile uşoare se execută la secţii şi brigăzi; aceasta pentru a nu se mai face cheltuieli de combustibil cu aducerea maşinilor la ateliere.

Incepute propriu zis odată cu căderea zăpezii, cînd tractoarele şi mecanizatorii au fost retraşi din cîmp, reparaţiile nu se desfăşoară în tot locul potrivit graficului stabilit. Astfel, în primele zile de lucru nu s-au reparat decît 40 de tractoare, 14 motoare de tractor, 23 de pluguri, 17 semănători de porumb, 10 maşini de împrăştiat îngrăşăminte, 2 autocamioane, 9 cultivatoare etc.

La nerespectarea graficului de reparaţii au contribuit mai multe cauze. Reparaţiile se fac în bună măsură cu piese de schimb noi, iar bazei din Craiova îi lipseşte o parte din repere. Este necesar ca, de îndată ce-i vin, reperele să fie îndreptate spre gospodăriile de stat. In unele unităţi n-a fost terminată construcţia atelierelor mecanice. Nici la ora actuală 9 ateliere mecanice ce trebuiau să fie terminate nu-s încă gata. Pentru cel puţin jumătate din cazuri, neterminarea nu se datoreşte unor condiţii obiective. Chiar Trustul recunoaşte că în cazul gospodăriei agricole de stat Turceni, construcţia atelierului n-a fost terminată pentru că gospodăria n-a respectat indicaţiile date. Se impune ca acolo unde atelierele nu sînt gata să fie amenajate spaţii de reparat în alte clădiri.

In regiune sînt gospodării cu ateliere încăpătoare, bine utilate, gospodării care au un volum mare de reparaţii. Nu peste tot aceste ateliere au fost pregătite în scopul folosirii la maximum a utilajului şi suprafeţei productive. Astfel, la gospodăria agricolă de stat Moţăţei, reparaţiile se desfăşoară încet din cauză că instalaţia de încălzire a atelierului mecanic nu-i suficient de bine pusă la punct. Şi deficienţele de acest fel trebuie înlăturate în zilele ce urmează.

In sfîrşit, socotesc că — deşi aparent e soluţia cea mai bună — se putea găsi o altă rezolvare pentru repararea unora din maşinile gospodăriilor de stat tinere, fără ateliere sau cu ateliere mai slab utilate. Aceste gospodării, printre care se numără şi cea de la Robăneşti, au la centrele mecanice tractoare care au nevoie doar de reparaţii generale. Indiferent de gradul reparaţiei ce o execută, centrele mecanice pretind să fie plătite ca pentru reparaţia capitală, care-i cea mai scumpă. Nu era oare mai bine ca aceste tractoare să nu fie trimise centrelor mecanice ci gospodăriilor cu ateliere bune? Printr-o mai intensivă folosire a utilajului, fiecare din acestea ar fi reuşit să repare un tractor, două în plus. In caz extrem, gospodăriile cu ateliere puteau trimite centrelor mecanice tractoare proprii ce necesitau reparaţii capitale pentru a putea executa reparaţii generale la maşinile altor unităţi. Trustul ar fi găsit desigur un mijloc de decontare între gospodării a cheltuielilor de reparaţii.

Pînă la 20 februarie 1960, data cînd reparaţiile trebuie să fie gata, nu sînt decît două luni. Aceasta pretinde din partea gospodăriilor şi a Trustului o muncă neprecupeţită pentru grăbirea reparaţiilor. Mai întîi de toate se cere intrarea imediată în graficul de reparaţii. Nici un moment nu trebuie pierdut din vedere calitatea reparaţiilor şi costul lor.

Un tractorist de la gospodăria agricolă de stat Segarcea îmi spunea că acum în ateliere se hotărăşte cîţi hantri se vor executa de către fiecare tractor în cursul anului şi cît va costa hantrul. Tractoristul are dreptate. Trebuie numai adăugat că acum în ateliere se hotărăşte în parte şi cît anume se va produce la hectar şi la ce preţ de cost.

INSEMNARI DIN BREHNA (I)

Averea gospodăriei

Abia ieşită din Berlin, autostrada străbate prin nişte păduri de brazi, îndreptîndu-se — aproape ca o sfoară întinsă — spre sud-vest. Largă de peste 30 de metri, ea nu este întretăiată de nici un drum. Toate şoselele şi căile ferate ce leagă localităţile aşezate de-o parte şi de alta a autostrăzii, trec cînd pe dedesubtul, cînd pe deasupra ei. Datorită acestui fapt, maşinile merg, în medie, cu o viteză de peste 100 km pe oră. Curînd ajungem în valea ceţoasă a Elbei. Mă gîndesc că în 1945, pe malurile acestui fluviu s-au întîlnit glorioşii ostaşi sovietici, cu ostaşii americani şi englezi. Aici ei şi-au strîns mîinile şi s-au felicitat pentru victoria împotriva hoardelor hitleriste. Revăd, în gînd, monumentul din Berlin al ostaşului sovietic care a adus libertatea tuturor popoarelor printre care şi a poporului german; revăd sutele de coroane de flori aduse de oameni ai muncii din R.D.G., şi din alte ţări şi aşezate pe mormintele eroilor, drept recunoştinţă pentru că i-au scăpat de cătuşele fascismului. Revăd înălţătoarele imagini care întruchipează momente din lupta eroică a oamenilor sovietici, ce s-au jertfit pentru ca noi să putem trăi liberi. In acelaşi timp, îmi revin în minte numele localităţilor în care hitleriştii au asasinat milioane de oameni nevinovaţi: Maidaneck şi Auschwitz, în Polonia, Lidice în Cehoslovacia, Oradour în Franţa, Lvov şi atîtea altele în U.R.S.S. Imi revine în minte şi Buchenwald-ul pe care îl voi vedea peste cîteva zile şi care constituie o mărturie a sălbăticiilor de nedescris ale imperialismului german.

Un miros greu pluteşte în aer. Mi se pare că trăiesc un coşmar, că mă aflu cu ani în urmă, chiar în apropierea groaznicelor lagăre unde oamenii erau arşi în crematorii... Dr. Zander îmi spune că sîntem în preajma marelui centru industrial Biterfeld, unde se află o vestită fabrică de chimicale şi cauciuc sintetic. De aci şi pînă la Brehna (cooperativa agricolă de producţie la care mergem s-o vizităm) mai sînt doar cîţiva kilometri.

Părăsim autostrada şi apucăm la dreapta. In marginea de răsărit şi miază-noapte a satului, ca în îndepărtatele timpuri ale lui Cervantes, se învîrtesc, fără istov, aripile a două mori de vînt — gata parcă să se bată cu Don Quijote.

Mi se spune că, aceste întreprinderi medievale (care contrastează în mod ciudat nu numai cu fabrica modernă din Biterfeld, dar şi cu satul-oraş Brehna), au rămas, pînă în zilele noastre, datorită spiritului practic al ţăranilor germani. Cu toate că au şi motoare electrice care le acţionează pe vreme liniştită, morile sînt mînate, în cea mai mare parte a anului, cu ajutorul vîntului. In felul acesta, se face economie de combustibil, măcinişul e, deci, mai ieftin.

De altfel, spiritul practic şi economicos al ţăranilor germani îl voi constata de sute de ori în puţinele zile cît voi rămîne în R.D. Germană.

Trecem pe lîngă o moară ale cărei aripi continuă să se-nvîrtească. Intrăm în satul cu uliţe asfaltate şi cu case mari, înconjurate cu ziduri înalte, de cărămidă. Apoi ieşim din nou la cîmp şi ne-ndreptăm către o curte mare, în care se înalţă numeroase clădiri. Intrăm pe poarta largă şi după obişnuita legitimare pe care ne-o face portarul, oprim în faţa unei clădiri noi, tencuită şi zugrăvită de puţină vreme.

Dintr-o singură privire, îmi dau seama că gospodăria este milionară. Multe grajduri pentru vaci şi viţei, cocini pentru porci, coteţe pentru păsări, remize pentru maşini şi magazii pentru păstrarea produselor se înalţă impunătoare în curtea de cîteva zeci de hectare a cooperativei agricole de producţie.

Intrăm în cancelaria preşedintelui Wili Neubauer, un om de statură potrivită, gras, cu o scurtă de postav şi cu o şapcă neagră. Ajutat de şeful contabil Peter Helmut, — care caută cifrele într-un registru — preşedintele ne povesteşte că suprafaţa agricolă a cooperativei se ridică la 1.144 de ha. Dintre acestea, 1.014 ha sînt arabile, 43 păşuni, 17 ha cultivate cu pomi fructiferi, 31 ha pepinieră de pomi, iar restul constituie curtea gospodăriei şi loturile pe care gospodăria le-a dat în folosinţă tinerilor căsătoriţi pentru a-şi face case.

Preşedintele îmi face un scurt istoric al gospodăriei. „A fost înfiinţată în 1952, avînd 24 de membri. La început, am intrat numai bărbaţii — fără femei, îmi spune preşedintele. Femeile n-au voit să intre. Spuneau că nu le trebuie lor cooperativă agricolă de producţie. Incă din primul an de experienţă şi-au dat seama însă că n-au avut dreptate. Şi, în al doilea an, în 1953, au intrat şi ele. Atunci am adus şi vitele şi uneltele mari de muncă. Acum sîntem în gospodărie 100 de familii, adică 85 la sută din gospodăriile ţărăneşti din Brehna".

— Ce valoare are fondul de bază al cooperativei?

— Valoarea fondului de bază se ridică la 3.700.000 mărci. Cea mai mare parte a provenit din procentul de 12 la sută oprit din veniturile anuale băneşti ale cooperativei, răspunde preşedintele.

Imi povesteşte apoi că la fiecare 100 ha de teren agricol, cooperativa are 73 taurine, din care 28 vaci de lapte. De asemenea, la 100 ha teren arabil are 160 porci din care 20 scroafe. In anul 1958, cooperativa a vîndut statului 13.100 kg carne şi 60.000 litri de lapte la 100 hectare...

In anul 1958, venitul adus de ramura zootehnică (numai în bani) s-a ridicat la suma de 930.000 mărci la 100 de hectare, iar cel provenit din producţia vegetală la 110.800 mărci (de asemenea, numai bani).

— In anii viitori, veniturile gospodăriei vor fi şi mai mari, intervine contabilul. Vor creşte, în mod deosebit, în ramura zootehnică.

Contabilul se opreşte o clipă, răsfoieşte într-un registru şi adaugă:

— Potrivit prevederilor planului septenal, agricultura R.D.G. trebuie să se dezvolte în aşa măsură, încît ea să renunţe la importul de produse agricole necesare consumului populaţiei şi industriei. In 1965, cooperativa noastră va vinde statului 27.500 kg de carne la suta de hectare de teren agricol, precum şi 210.000 litri lapte. Vom mai vinde, de asemenea, 40.000 ouă la suta de hectare.

Imi notez cifrele pe care mi le arată contabilul, apoi mă adresez din nou preşedintelui:

— Pentru obţinerea acestor cantităţi, aveţi în vedere desigur, nu numai mărirea numărului animalelor, ci şi productivitatea lor?

— Va creşte în mare măsură şi numărul animalelor, dar vom stărui în mod deosebit asupra productivităţii muncii. Pentru a fi înţeles mai bine, vă dau următorul exemplu: In momentul de faţă, obţinem în medie 2.900 litri de lapte de la o vacă furajată. Pînă în anul 1965, vom ajunge la cel puţin 3.500 litri de la fiecare vacă furajată...

— Ce măsuri intenţionaţi să luaţi în această privinţă?

— Unele dintre măsuri au şi fost luate. Astfel, am intensificat şi vom intensifica cultivarea porumbului pentru siloz. Vom face eforturi pentru intensificarea mecanizării tuturor lucrărilor atît la producţia vegetală cît şi în creşterea animalelor.

ŞERBAN NEDELCU

Noua şcoală medie din comuna Domsühl, raionul Parchim.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti, telefon 17.60,10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".